



ทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สิทธิการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรของผู้นำชุมชน เทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

โดย

กาญจนา พันธุ์เอี่ยม

ทัศนีย์ สิงห์เจริญ

วีรวัลย์ ปิ่นชุมพลแสง

นิตยา มณีนาค

สนับสนุนงบประมาณโดย
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ประจำปีงบประมาณ 2556

ATTITUDE AND BEHAVIOR OF THE REPRESENTATIVE
ELECTIONAL RIGHT USAGE OF COMMUNITY BEADERS IN
HUA HIN MUNICIPALITY PRACHUAPKHIRIKHAN PROVINCE

By

KANJANA PUNOIAM
TASANEE SINCHAREON
VEERAWAN PINCHUMPHOLSANG
NITTAYA MANEENAK

Granted by

Rajamangala University of Technology Rattanakosin

Fiscal year 2013



กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้คำปรึกษาและให้ข้อมูลในการดำเนินการวิจัย ที่ทำให้การตอบแบบสอบถามได้ข้อมูลสมบูรณ์บรรลุวัตถุประสงค์ของการทำงานวิจัยในครั้งนี้

กราบขอบพระคุณผู้บริหารวิทยาเขตวังไกลกังวล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นภาพร นาคทิม ผู้ช่วยศาสตราจารย์เมธี ฉายอรุณ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม ผู้ช่วยศาสตราจารย์โสภณ เปี้ยสนิท ให้ความช่วยเหลือด้านภาษา ตลอดจนคณาจารย์ทุกท่าน บุคลากร และหน่วยงานต่าง ๆ ที่ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือเป็นอย่างดีทำให้การศึกษารายงานวิจัยนี้สามารถดำเนินงานสำเร็จจุลวงลงได้

หากรายงานวิจัยฉบับนี้เกิดประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้องทั้งทางตรงหรือทางอ้อม คณะผู้วิจัยขอแสดงความดีใจในครั้งนี้แก่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ มหาวิทยาลัยอันทรงคุณค่าควรแก่การเทิดทูน

กาญจนา พันธุ์เอี่ยม และคณะ
กันยายน 2556



บทคัดย่อ

รหัสโครงการ : Social 042/2556

ชื่อโครงการ : ทักษะคิดและพฤติกรรมการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้นำชุมชน
เทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ชื่อนักวิจัย : กาญจนา พันธุ์เอี่ยม, ทศนีย์ สิงห์เจริญ, วีรวัลย์ ปิ่นชุมพลแสง, นิตยา มณีนาค

การศึกษาวิจัยเรื่อง ทักษะคิดและพฤติกรรมการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้นำชุมชน เทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทักษะคิด และพฤติกรรมการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และทราบแนวทางและวิธีการคิดในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่มีผลให้ผู้นำชุมชนมีทางเลือกในการให้ความรู้กับชุมชนในการเลือกตั้งได้อย่างถูกต้อง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้นำชุมชนในเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งประกอบด้วย ผู้นำชุมชนในตำบลหัวหิน จำนวน 28 ชุมชน และผู้นำชุมชนในตำบลหนองแก จำนวน 6 ชุมชน รวมทั้งสิ้น 34 ชุมชน รวมประชากร 442 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประชากรมีโอกาสถูกเลือกมาอย่างเท่าเทียมกัน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับที่ 0.76 และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

ผลการวิจัยพบว่า ทักษะคิดและพฤติกรรมการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้นำชุมชน เทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจwabคีรีขันธ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารผู้นำชุมชนติดตามข่าวสารทางโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ ทางด้านทักษะคิดในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประชาชนให้ความสำคัญกับการไม่ซื้อเสียงเป็นส่วนใหญ่ และด้านความรู้ความเข้าใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประชาชนส่วนใหญ่มีความเข้าใจว่ามีสิทธิเลือกตั้งต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ และด้านพฤติกรรมในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้นำมีบทบาทในการประชาสัมพันธ์ให้คนในชุมชนไปเลือกตั้งทุกครั้ง

E-mail Address : Kanjana_ging@rmutr.ac.th

ระยะเวลาโครงการ : 1 ตุลาคม 2555 – 30 กันยายน 2556

Abstract

Code of project : Social 042/2556

Project name : ATTITUDE AND BEHAVIOR OF THE REPRESENTATIVE ELECTIONAL
RIGHT USAGE OF COMMUNITY BEADERS IN HUA HIN MUNICIPALITY
PRACHUAPKHIRIKHAN PROVINCE

Researcher name : KANJANA PUNOIAM, TASANEE SINCHAREON,
VEERAWAN PINCHUMPHOLSANG, NITTAYA MANEENAK

The research named Attitude and Behavior of the Representative Electional Right Usage of Community Leaders in Huahin Nuncipality, Prachuapkhirikhan Province has purposes for studying attitude and behavior of representative electional right usage of community leaders in Huahin Municipality, Prochuapkhirikhan and knowing how they think before going to elect their representative of the leaders on Huahin Municipality, Prachuapkhirikhan. This will result community leaders have choices giving knowledge to community to do the right election. Sampling groups used in this research are 28 community leaders in Huahin Prachuapkhirikhan and 6 community leaders in Nongkae concluding 34 communities and 442 leaders. The sampling groups are defined by everyone has equally been selected. The questionnaire has been used as an equipment for collecting data with reliability of the test at 0.76 and analized data by using statistical package.

From the research we found that attitude and behavior of the Representative electional Right Usage of community Leaders in Huahin Nuncipality, Prachuapkhirikhan Province generally is at high level. When it is considered one by one found that in the receiving data they follow through television radio and newspapers. In the attitude of voting for representative member they mostly paid attention in no buying votes. In the understanding of representative election they mostly understand that ones who have the right must be over completely 18 years. In the representative election behavior the leaders have role in announcement to everyone in the community to go for voting.

E-mail Address : Kanjana_ging@rmutr.ac.th

Period of project : October 1, 2012 – September 30, 2013

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ.....	ก
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	จ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	2
วิธีการดำเนินการวิจัย และสถานที่ทำการทดลอง/เก็บข้อมูล.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และหน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์.....	7
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ และพฤติกรรม.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง.....	13
แนวคิดเกี่ยวกับผู้นำชุมชน.....	14
ระเบียบเทศบาลเมืองหัวหินด้วยกรรมการชุมชนฉบับแก้ไข พ.ศ. 2556 พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาชิกสภาผู้แทน ราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2554 งานวิจัยและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	17 50 24
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	27
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	27
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา.....	28
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	29
วิธีการสร้างเครื่องมือ.....	30
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	31
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	31

บทที่	หน้า
4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	33
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการเลือกตั้ง.....	35
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ทัศนคติในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร.....	36
ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร...	37
ตอนที่ 5 การวิเคราะห์พฤติกรรมในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร.....	39
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	41
สรุปผลการวิจัย.....	41
อภิปรายผล.....	42
ข้อเสนอแนะ.....	45
ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้.....	45
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	45
บรรณานุกรม.....	46
ภาคผนวก.....	50
ภาคผนวก ก พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา.....	51
ภาคผนวก ข โครงการประชุมชี้แจงทำความเข้าใจกับคณะกรรมการและคณะทำงานต่าง ๆ	63
ภาคผนวก ค แบบสอบถามการวิจัย.....	66
ภาคผนวก ง หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ.....	72
ภาคผนวก จ ประวัติผู้วิจัย.....	75



สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
	1. ข้อมูลของผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน.....	4
	2. การสุ่มตัวอย่างแบบชั้น.....	5
	3. จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	33
	4. วิเคราะห์ข้อมูลการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร.....	35
	5. การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของความรู้ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร.....	36
	6. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร.....	37



สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1. แสดงรูปแบบเป้าหมายในการดำเนินการวิจัย.....	6
2. การเกิดทัศนคติ.....	12
3. จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	33
4. วิเคราะห์ข้อมูลการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร.....	35
5. การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของความรู้ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร.....	36
6. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร.....	37



บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเลือกตั้งเป็นการแสดงออกซึ่งการมีส่วนร่วมทางการเมือง เมื่อเทียบกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองประเภทอื่นแล้ว ในระบบการเมืองแบบประชาธิปไตยถือว่า การเลือกตั้งเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญอันหนึ่งว่าในช่วงเวลาหนึ่ง ว่าคณะบุคคลใด ได้ทำหน้าที่บริหารประเทศไปในทิศทางใด โดยคณะบุคคลนั้นได้รับความเห็นชอบจากประชาชน ผู้ไปเลือกตั้งในจำนวนที่มากน้อยเพียงใด การเลือกตั้งจึงเป็นกิจกรรมพื้นฐานที่มีการปฏิบัติในระบบการเมือง ระบบการเลือกตั้งภายใต้ระบบรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ จึงเน้นในเรื่องการปฏิรูปการเมือง ซึ่งเป็นกระบวนการเพื่อการแก้ไขปัญหาการเมืองทั้งระบบ ขจัดกาทุจริต สร้างเสถียรภาพทางการเมือง สร้างและส่งเสริมประสิทธิภาพขององค์กรทางการเมือง และสร้างองค์กรตรวจสอบและด้านตุลาการใช้อำนาจของรัฐบาล การเลือกตั้งระบบใหม่ ย่อมขึ้นอยู่กับความเข้าใจของประชาชนต่อระบบการเลือกตั้ง รัฐบาล (บรรยงค์ ภาไส, 2544)

เทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นองค์กรหนึ่งที่ทำหน้าที่รับผิดชอบ ในเรื่องการพัฒนาศักยภาพของกลุ่ม องค์กรชุมชนให้มีความเข้มแข็ง สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ไขปัญหา เพื่อพัฒนาชุมชน โดยได้มีการจัดตั้ง และดำเนินการเลือกตั้ง คณะกรรมการชุมชน ตามระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยกรรมการชุมชน พ.ศ. 2534 เพื่อเป็นผู้นำของชุมชนในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาชุมชน โดยเป็นผู้นำชุมชนเพื่อทำหน้าที่ประสานนโยบายส่งเสริม สนับสนุนให้ชุมชนได้มีกิจกรรมการพัฒนาที่หลากหลายสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน รวมทั้งส่งเสริมการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการให้ประชาชน ชุมชนท้องถิ่น ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน ในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการชุมชนในฐานะผู้นำชุมชน ในการดำเนินงานพัฒนาและประสานกับหน่วยงาน บุคคล ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะบทบาทตามหน้าที่ของกรรมการชุมชนตามระเบียบกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยกรรมการชุมชน พ.ศ. 2534 กรรมการชุมชนมีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ดังนั้น ในการเลือกตั้ง ในทุก ๆ ครั้ง ผู้นำชุมชนจึงมีความสำคัญที่จะให้ความรู้แก่คนในชุมชนและการประชาสัมพันธ์ให้คนมาใช้สิทธิเลือกตั้ง จากผลการวิจัย ของนภาพร ไกรกังวาร, 2546 : 60-61 จากการศึกษาพบว่า ผู้นำชุมชนโดยทั่วไปจะมีพื้นฐานความรู้ด้านกฎหมายการเลือกตั้งน้อย มีการศึกษาน้อย ไม่ค่อยได้รับรู้ติดตามข้อมูลข่าวสารมากเท่าที่ควร จึงเป็นผลให้การเลือกตั้งในแต่ละครั้ง มีผู้ออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งและมีปัญหาการทำผิดกฎหมายเลือกตั้งจำนวนมากหากผู้นำชุมชนซึ่งเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อการคิดและตัดสินใจการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของสมาชิกในชุมชนอย่างมาก ไม่มีความรู้ ความเข้าใจและตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อการส่งเสริมระบอบประชาธิปไตยที่ดีแล้ว อาจตกเป็นเครื่องมือของกลุ่มนักการเมืองที่พยายามกระทำผิดกฎหมายเลือกตั้งโดยวิธีการซื้อสิทธิ ขายเสียงในชุมชน ดังนั้น ในการเลือกตั้งภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ จึงเป็นการพิสูจน์ว่า “คุณภาพการเมืองของไทยดีแค่ไหน” รวมถึงชี้วัด “คุณภาพของประชาชนคนไทย” ไปในตัวด้วยเพราะหากประชาชนเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยไม่ศึกษา ประวัติ ภูมิหลัง หรือหลงเชื่อ

เพราะเห็นแก่อามิสสินจ้างผลร้ายก็จะตกอยู่กับประชาชน นั่นเอง และหากผู้นำชุมชนและประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ และมีทัศนคติที่ถูกต้องต่อเจตนารมณ์ของระบอบประชาธิปไตยในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งจะส่งผลให้การพัฒนา ระบอบประชาธิปไตยของประเทศบรรลุเป้าหมาย ด้วยเหตุผล และความสำคัญดังกล่าว

คณะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งเป็นพื้นที่ชุมชนมีสภาพชุมชน ทั้งหมด 2 ตำบล 35 ชุมชน เพื่อดำเนินการเพิ่มพูนความรู้ การปรับเปลี่ยนทัศนคติ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เป็นการพัฒนาระบบการเมืองการปกครองให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลดีต่อการพัฒนาประเทศชาติ โดยรวมต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์มุ่งที่จะศึกษาประเด็นต่อไปนี้

2.1 เพื่อศึกษาทัศนคติ และพฤติกรรมการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2.2 เพื่อทราบแนวทางและวิธีการคิดในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่มีผลให้ผู้นำชุมชนมีทางเลือกในการให้ความรู้กับชุมชนในการเลือกตั้งได้อย่างถูกต้อง

3. ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง ทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีการกำหนดขอบเขตของการวิจัยเพื่อให้สอดคล้องกับการวิจัย ดังนี้

3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการกำหนดขอบเขตของเนื้อหาจะมุ่งเน้นในด้านเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับ การเลือกตั้งของชุมชนในเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และประเมินความเป็นไปได้ในการให้มีทิศทางหลากหลายในการให้ความรู้ ทัศนคติ ของผู้นำชุมชน เกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้ง ทัศนคติ และพฤติกรรมในการเลือกตั้งของชุมชน ให้ชุมชนสามารถบูรณาการในท้องถิ่นได้

3.2 ขอบเขตด้านพื้นที่

ในการกำหนดขอบเขตของพื้นที่จะมุ่งเน้นพื้นที่ที่ได้ทำการสำรวจข้อมูลเพื่อค้นหาหลักฐานและปรากฏการณ์ที่สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ได้ซึ่งประกอบด้วย พื้นที่สำรวจข้อมูลจากเทศบาลอำเภอหัวหิน ที่พอเพียงต่อจำนวนที่นำไปวิเคราะห์ทางสถิติได้ คือ 2 ตำบลได้แก่ ตำบลหัวหิน 28 ชุมชน

และตำบลหนองแก 7 ชุมชน (ยกเว้นชุมชนสุริโย) รวมชุมชนในเขตเทศบาลอำเภอหัวหินมีทั้งหมด จำนวน 34 ชุมชน

3.3 ขอบเขตด้านประชากร

ที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาทัศนคติ และพฤติกรรมการใช้สิทธิเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ของผู้นำชุมชนในพื้นที่เทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 34 ชุมชน ซึ่งได้รับการแต่งตั้งว่าด้วยกรรมการชุมชน พ.ศ. 2534 รวมทั้งสิ้น 442 คน

4. วิธีการดำเนินการวิจัย และสถานที่ทำการทดลอง/เก็บข้อมูล

4.1 วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินวิจัยเรื่องนี้จะเป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้ กลุ่มประชากร (Population) ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้นำชุมชนเขตเทศบาลอำเภอหัวหิน ประกอบด้วย ผู้นำชุมชนในตำบลหัวหิน และผู้นำชุมชนในตำบลหนองแก ซึ่งเป็นผู้บริหารในชุมชนเทศบาลอำเภอหัวหิน ปรากฏรายละเอียดพื้นที่ ดังนี้

ตำบลหัวหิน 28 ชุมชน ได้แก่

- | | |
|-------------------------|-------------------------|
| 1) ชุมชนบ่อฝ้าย | 2) ชุมชนตะวันสีทอง |
| 3) ชุมชนวัดไกลกังวล | 4) ชุมชนสมอโพรง |
| 5) ชุมชนประชาร่วมจิตต์ | 6) ชุมชนเขาน้อย |
| 7) ชุมชนฟ้าสีคราม | 8) ชุมชนนาปู่กล้า |
| 9) ชุมชนรวมสุข | 10) ชุมชนประชาสามัคคี |
| 11) ชุมชนพร้อมมิตรพัฒนา | 12) ชุมชนทางรถไฟ |
| 13) ชุมชนทุ่งยายอึ่ง | 14) ชุมชนศาลาร่วมใจ |
| 15) ชุมชนตาลเดี่ยว | 16) ชุมชนสวนลิง |
| 17) ชุมชนเทพนิมิตร | 18) ชุมชนบ้านอ่างน้ำ |
| 19) ชุมชนแนบเคหาสน์ | 20) ชุมชนศาลเจ้าพ่อเสือ |
| 21) ชุมชนสมอเรียง | 22) ชุมชนชายทะเล |
| 23) ชุมชนพุลสุข | 24) ชุมชนเพชรระสรง |
| 25) ชุมชนไร่รื่น | 26) ชุมชนเขาพิทักษ์ |
| 27) ชุมชนกอล์ฟวิว | 28) ชุมชนสนามกอล์ฟ |

ตำบลหนองแก 7 ชุมชน ได้แก่

- | | |
|-----------------|--------------------------|
| 1) ชุมชนหนองแก | 2) ชุมชนเขาตะเกียบ |
| 3) ชุมชนหัวดอน | 4) ชุมชนบ้านใหม่ – หัวนา |
| 5) ชุมชนเขาเต่า | 6) ชุมชนหัวถนน |

หมายเหตุ ชุมชนสุริโย ไม่สามารถนำมาใช้เป็นกลุ่มประชากรได้ เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการทหารซึ่งต้องลงพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

โดยมีตำแหน่งในการบริหารงานชุมชน จำนวน 13 คน ดังนี้

1. ประธานชุมชน 1 คน
2. ที่ปรึกษา กลุ่มบริหารงานชุมชน 1 คน
3. รองประธานชุมชน 2 คน
4. เลขานุการชุมชน 1 คน
5. หัวหน้าฝ่ายต่าง ๆ 8 คน

ตารางที่ 1 ข้อมูลของผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองอำเภอหัวหิน

ลำดับ	พื้นที่ เทศบาลอำเภอ หัวหิน	จำนวนชุมชน	ผู้นำชุมชน
1	ตำบลหัวหิน	28	$13 \times 28 = 364$
2	ตำบลหนองแก	6	$13 \times 6 = 78$
รวม 2 พื้นที่		34	442

จากข้อมูลดังกล่าว พบว่ามีผู้นำชุมชน ในเทศบาลอำเภอ หัวหิน รวมทั้งสิ้น 442 คน ใน การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดประชากร(Population) ที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ผู้นำชุมชนในพื้นที่เทศบาล อำเภอหัวหิน ซึ่ง ประกอบด้วย ผู้นำชุมชนในตำบลหัวหิน และ ผู้นำชุมชนในตำบลหนองแก รวมทั้งสิ้น 442 คน ซึ่งเป็นไปตามตารางสำเร็จรูปสำหรับการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ เครจซี่ แอนด์ มอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) เป็นตารางแสดงขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ที่มีระดับความเที่ยงตรงแม่นยำและความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$

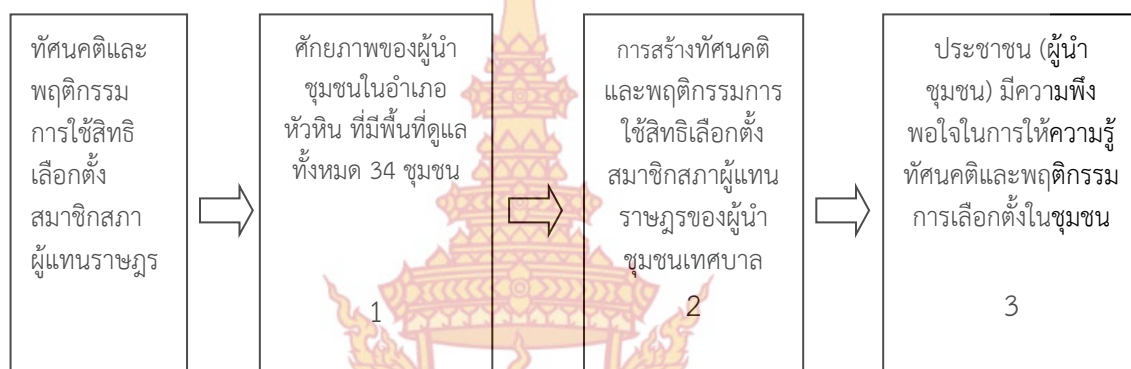
สำหรับวิธีการสุ่มตัวอย่างได้ใช้ทฤษฎีความน่าจะเป็น (Probability Sampling) ซึ่งประชากรทุก หน่วยมีโอกาสถูกเลือกมาอย่างเท่าเทียมกัน และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้น (Stratified Sampling) จำแนกประชากรออกเป็นกลุ่มดังตาราง

ตารางที่ 2 การสุ่มตัวอย่างแบบชั้น

รายการ	จำนวนประชากร (ผู้นำชุมชน) จำนวน 442 คน		
	หัวหิน	หนองแก	รวม
จำนวนประชากรแต่ละแห่ง	364 คน	78 คน	442 คน
จำนวนขนาดของกลุ่ม ตัวอย่าง	205×364	205×78	
	442	442	
ในแต่ละแห่ง	168	36	204
รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่าง	204		

จากตารางดังกล่าวจะสุ่มตัวอย่างจากผู้นำชุมชนในพื้นที่เทศบาลอำเภอหัวหิน 204 คน ซึ่งประกอบด้วย ผู้นำชุมชนในตำบลหัวหิน 168 คน และ ผู้นำชุมชนในตำบลหนองแก 36 คน หลังจากนั้น ใช้การสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก (Lottery Method) จนได้จำนวน ครบตามที่ต้องการ

ในการดำเนินการวิจัยเรื่องนี้มีการอธิบายถึงวิธีการดำเนินการวิจัยโดยเขียนเป็นรูปแบบแผนภาพได้ ดังนี้



ภาพที่ 1 แสดงรูปแบบเป้าหมายในการดำเนินการวิจัย

4.2 สถานที่ทำการทดลอง/เก็บข้อมูล

ในการรวบรวมข้อมูลกำหนดให้มีแหล่งข้อมูล 2 แหล่ง คือ

4.2.1 ข้อมูลทุติยภูมิ ได้จากการศึกษาค้นคว้า และรวบรวมข้อมูลทางวิชาการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงเอกสารและรายงานต่าง ๆ จากรายงานประจำปีของเทศบาลเมืองหัวหิน

4.2.2 ข้อมูลปฐมภูมิ ได้ด้วยการใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์กลุ่มประชากร และกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้แก่ประชาชน (ผู้นำชุมชน) ในชุมชน จำนวน 34 ชุมชน โดยกำหนดให้มีข้อมูลที่เกี่ยวข้องออกเป็น 3 ตอน คือ

1. ข้อมูลเบื้องต้นของชุมชน ได้แก่ ประชาชน (ผู้นำชุมชน) ที่มีประสบการณ์จากอาชีพ และรายได้ต่อเดือน
2. ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการเป็นไปได้ที่ประชาชนพึงได้รับ
3. ข้อมูลอื่น ๆ ที่มีผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่ประชาชนพึงได้รับ ซึ่งคาดว่าจะใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือน มกราคม ถึงเดือนมิถุนายน 2556

5. นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

5.1 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้ง หมายถึง การรับรู้ว่าจะมีเหตุการณ์เลือกตั้งเกิดขึ้น การรับรู้ชื่อและเลขหมายของผู้สมัครรับเลือกตั้ง การรับรู้สถานการณ์การแข่งขันเพื่อเอาชนะการเลือกตั้งของผู้สมัคร โดยทาง โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ วารสารต่าง ๆ และจากหน่วยงานของรัฐ

5.2 ทศนคติ หมายถึง ความรู้สึก ความคิด ของผู้นำชุมชนในพื้นที่เทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่มีต่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

5.3 ผู้นำชุมชน หมายถึง ตัวแทนประชาชนในชุมชนที่มาจากการจัดการเลือกตั้ง ตามระเบียบว่าด้วยกรรมการชุมชน 2534 จาก 34 ชุมชน จำนวน 442 คน

5.4 พื้นที่เทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นเขตการปกครองของเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งมีชุมชนที่ได้รับการจัดตั้ง รวมทั้งสิ้น 34 ชุมชน

5.5 การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง หมายถึง การที่ผู้นำชุมชนแสดงถึงพฤติกรรมในการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยความสมัครใจ

5.6 พฤติกรรมการใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง หมายถึง การออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งของผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

6.. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ทำให้ทราบถึงทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

6.2 เป็นแนวทางให้ผู้นำชุมชนปรับเปลี่ยนทัศนคติที่ดีและถูกต้องของประชาชนต่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

6.3 เป็นแนวทางในการส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และหาญทวิธีในการใช้สื่อที่เกิดประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร



บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง ทศนคติและพฤติกรรมการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ คณะผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางการนำเสนอในส่วนของแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับ ทศนคติ และพฤติกรรม
2. แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง
3. แนวคิดเกี่ยวกับผู้นำชุมชน
4. ระเบียบเทศบาลเมืองหัวหินว่าด้วยกรรมการชุมชน ฉบับแก้ไข พ.ศ.2556
5. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2554
6. งานวิจัยและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทศนคติ และพฤติกรรม

1.1 ความหมาย คุณลักษณะ องค์ประกอบ หน้าที่ ประโยชน์และการเกิดทศนคติ หรือ เจตคติ (Attitude) เป็นศัพท์ทางจิตวิทยาการศึกษา เป็นความเชื่อ ความรู้สึก และเครื่องแสดงพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ซึ่งมีผู้ศึกษาและให้ความหมายไว้ ดังนี้

1.1.1 ความหมายของทศนคติ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525 : อ้างถึงใน สุริยา ถิตย์ฉาย, 2544 : 21) ได้ให้ความหมายของทศนคติ ว่า หมายถึง ความรู้สึกส่วนตัวที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เป็นคำสมาสระหว่างคำว่า “ทศนะ” ซึ่งแปลว่า ความคิดเห็น กับคำว่า “คติ” ซึ่งแปลว่า แบบอย่างหรือลักษณะ เมื่อรวมกันเข้าจึงแปลว่าลักษณะของความเห็น

ซูซีพ อ่อนโคกสูง (2550 : 108) กล่าวว่า ทศนคติ หมายถึง ความพร้อมที่จะตอบสนองหรือแสดงความรู้สึกต่อวัตถุ สิ่งของ คน สัมผัสอื่น ๆ ตลอดจนสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งความรู้สึกหรือการตอบสนองดังกล่าว อาจเป็นไปในทางชอบ (เข้าไปหา) หรือไม่ชอบ (หลีกเลี่ยงถอยหนี)

ดวงเดือน พันธุนาวิน (2534 : 4) ได้ให้ความหมายของทศนคติว่า หมายถึงความพร้อมในการกระทำของบุคคลต่อสิ่งใด บุคคลใด ความพร้อมดังกล่าวของบุคคลเห็นได้จากที่บุคคลแสดงต่อสิ่งนั้น ว่าชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

1.1.2 ลักษณะสำคัญของทศนคติ

จิตยา สุวรรณะชฎ (2527 : 79-80) กล่าวถึง ลักษณะของทศนคติไว้ว่า เป็นสิ่งที่ชี้บอกทิศทางของการแสดงออกของบุคคล หรือสถานการณ์ และเป็นที่ยอมรับกันระหว่างนักวิชาการว่า ทศนคติมีลักษณะสำคัญ 4 ประการ คือ

1. เป็นสภาวะก่อนที่จะมีพฤติกรรมโต้ตอบ (predisposition to respond) ต่อ

เหตุการณ์หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ หรือจะเรียกว่าเป็นสภาวะพร้อมที่จะมีพฤติกรรมจริง

2. มีความคงตัวอยู่ในช่วงระยะเวลา (persistent over time) แต่ไม่ได้หมายความว่า จะไม่มีการเปลี่ยนแปลง
3. เป็นตัวแปรแฝงที่จะนำไปสู่ความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรมกับความรูสึกนึกคิดไม่ว่าจะเป็นในรูปของการแสดงออกโดยวาจา หรือการแสดงความรู้สึก ตลอดจนการที่จะต้องเผชิญหรือหลีกเลี่ยงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
4. มีคุณสมบัติของแรงจูงใจในอันที่จะทำให้บุคคลประเมิน และเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งหมายความว่าไปถึงการกำหนดทิศทางของพฤติกรรมจริงด้วย

นอกจากนี้ พจน์ เพชรบูรณิน (2530 : 24-25 อ้างถึงใน สุภเดช จรัสไพฑูรย์, 2538 : 6) กล่าวว่าลักษณะสำคัญของทัศนคติยังอาจแยกพิจารณาออกได้ ดังนี้

1. ทัศนคติไม่ใช่พฤติกรรมเปิดเผยที่มีต่อวัตถุทางสังคม หรือบุคคลแต่เป็นสภาพที่ใกล้ชิดต่อเนื่องกับการกระทำ
2. ทัศนคติเป็นเครื่องกระตุ้นอย่างสำคัญที่จะกำหนดพฤติกรรมเปิดเผยของบุคคลแต่ในขณะเดียวกันก็อยู่ในขอบเขตจำกัดของแต่ละบุคคล
3. ก่อนจะเกิดทัศนคติต้องมีสิ่งเร้า ทัศนคติเป็นเพียงพฤติกรรมแบบปกปิด

1.1.3 . องค์ประกอบของทัศนคติ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2534 : 27) ได้อธิบายถึง องค์ประกอบของทัศนคติ ว่ามี 3 องค์ประกอบ ดังนี้ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้ หรือความคิด (Cognitive Component) หมายถึง ทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จะต้องประกอบด้วยความรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นเป็นลำดับแรก และความรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นในด้านที่ว่า สิ่งนั้นมีคุณ หรือโทษมากน้อยเพียงใด เป็นความรู้สึกหรือความเชื่อถือที่ใช้ประเมินสิ่งนั้น
2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Effective Component) หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจ ความรู้สึกนั้นจะเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ เมื่อบุคคลที่มีความรู้เกี่ยวกับคุณหรือโทษของสิ่งนั้นแล้ว
3. องค์ประกอบด้านความพร้อมที่จะกระทำ (Action Tendency Component) หมายถึง ความพร้อมหรือความโน้มเอียง ที่บุคคลนั้นจะประพฤติปฏิบัติเมื่อบุคคลที่มีความรู้เชิงประเมินค่า และมีความรู้สึกชอบ ไม่ชอบสิ่งนั้นแล้ว สิ่งที่มา คือ ความพร้อมในการกระทำ การ ที่สอดคล้องกับความรู้สึกของตนต่อสิ่งนั้น

1.1.4 หน้าที่และประโยชน์ของทัศนคติ

จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิวัฒน์ (2529 : 9) ได้กล่าวถึงหน้าที่และประโยชน์ของทัศนคติว่ามี 3 ประการ คือ

1. หน้าที่ให้ความเข้าใจ (Understanding of Knowledge Function) ทัศนคติหลายอย่างช่วยให้เข้าใจโลกและสภาพแวดล้อม ได้เรียนรู้ และเข้าใจการกระทำของบุคคลในสังคมสามารถอธิบาย และคาดคะเนการกระทำของตนเองและบุคคลอื่น

2. หน้าที่ป้องกันตนเอง (Ego-defense of Protext Their Self-esteem) บ่อยครั้งที่บุคคลจำเป็นต้องหาทางออกให้กับตนเอง เพื่อความสบายใจ เป็นต้นว่าคนที่ชอบพูดว่าคนอื่นตรง ๆ ก็มักจะหาทางออกไปป้องกันตนเองดีกว่า การที่ตนทำเช่นนั้นก็เพราะมีความจริงใจกับเพื่อน

3. หน้าที่ในการปรับตัว (Adjustive Function of Need Satisfaction) ทัศนคติจะช่วยบุคคลในด้านการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและสังคม โดยปกติบุคคลมักจะคำนึงถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับเป็นสำคัญ และจะพัฒนาทัศนคติแนวทางที่คาดว่าจะสนองความต้องการของตนได้ เช่น คนหันมาชอบการศึกษาเล่าเรียน เพราะเชื่อว่าการศึกษาย่อมจะช่วยให้มีชีวิตที่ดีขึ้น

1.1.5 การเกิดทัศนคติ

Foster (1952 อ้างถึงใน รณรงค์ นครจินดา, 2544 : 15) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการเกิดทัศนคติว่าขึ้นอยู่กับสาเหตุ 2 ประการ คือ

1. ประสบการณ์ที่บุคคลมีต่อบุคคล หรือสถานการณ์ ทัศนคติจึงเกิดจากการได้พบเห็น ค้นเคยสัมผัส ได้ทดลอง เป็นต้น ถือเป็นประสบการณ์ตรง และการได้ยิน ได้ฟัง ได้เห็นรูปภาพ หรือได้อ่านจากสิ่งต่างๆ แต่ไม่ได้พบเห็นหรือสัมผัสโดยตรงด้วยตนเอง ถือเป็นประสบการณ์อ้อม

2. ค่านิยมและการตัดสินค่านิยม เนื่องจากกลุ่มคนแต่ละกลุ่มมีพื้นฐานแตกต่างกัน ค่านิยม และการตัดสินค่านิยมจึงไม่เหมือนกัน ค่านิยมของกลุ่มต่อสิ่งเดียวกันอาจแตกต่างกัน

นอกจากนี้ ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 4-6) ยังได้กล่าวถึงการเกิดทัศนคติที่สำคัญได้แก่

1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specific Experience) คือ การมีประสบการณ์เฉพาะอย่างกับสิ่งที่เกี่ยวกับทัศนคตินั้น

2. การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น (Communication From Experience) ทัศนคติหลายอย่างของบุคคลเกิดขึ้นจากผลของการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้อย่างไม่เป็นทางการ

3. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง (Model) ทัศนคติบางอย่างเกิดขึ้นจากเหตุการณ์บางอย่าง บุคคลจะมองเห็นว่าบุคคลอื่นมีการปฏิบัติอย่างไร ขั้นตอนต่อไปบุคคลนั้นจะแปลความหมายของการปฏิบัติการณ์ นั้น ในรูปแบบของความเชื่อ ทัศนคติ ซึ่งมาจากการปฏิบัติของเขา

4. องค์ประกอบเกี่ยวกับสถาบัน (Institution Factors) เช่น โรงเรียน สถานที่ประกอบพิธีทางศาสนา หน่วยงานต่างๆ สถาบันเหล่านี้จะเป็นแหล่งที่มา และสิ่งสนับสนุนให้เกิดทัศนคติอย่างชัดเจน

ปฏิมา ชพานนท์ (2544 : 10) มีแนวคิดเกี่ยวกับการเกิดทัศนคตินั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยดังต่อไปนี้

1. ประสบการณ์ที่มีต่อบุคคล สิ่งของ หรือสถานการณ์จากการได้พบได้เห็น ได้ยิน หรือได้อ่านเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ แต่ไม่ได้เห็น และไม่ได้ทดลองจริงด้วยตัวเอง ก็ถือเป็นประสบการณ์อ้อม (indirect experience) เนื่องจากทัศนคติเกิดจากการรับทราบ ดังนั้น บุคคลไม่อาจเกิดทัศนคติต่อสิ่งที่เขามิได้มีประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมได้เลย

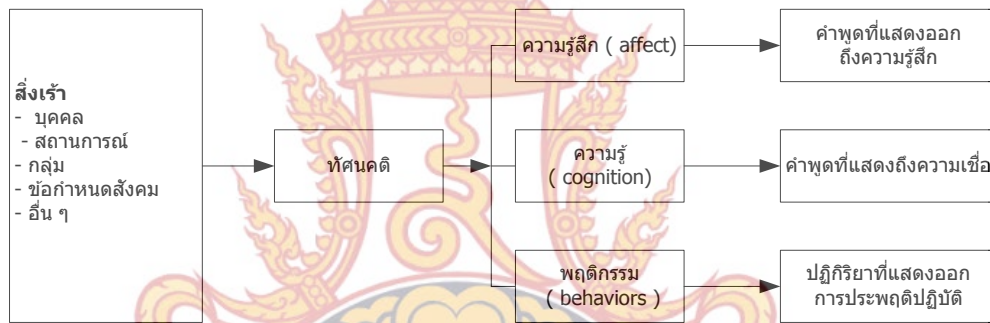
2. ค่านิยมและการตัดสินค่านิยม การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งจะมีทัศนคติที่ดีหรือไม่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือจะมีความรู้สึกว่สิ่งนั้นถูกหรือผิดย่อมขึ้นอยู่กับวัฒนธรรม ค่านิยม และมาตรฐานของกลุ่มที่บุคคลใช้ชีวิตอยู่

3. การเรียนรู้แบบโยงความสัมพันธ์ โดยการนำเอาสิ่งเร้าที่เป็นกลางไปเข้าคู่กับสิ่งเร้าที่มีอำนาจ ทำให้บุคคลต้องตอบสนองอย่างใดอย่างหนึ่งมาก่อน ในที่สุดสิ่งเร้าที่เป็นกลางนั้นจะมีอำนาจทำให้เกิดการตอบสนองนั้นตามไปด้วย

4. การเรียนรู้จากผลกรรม โดยการเรียนรู้ผลการกระทำในอดีต ถ้าผลกรรมนั้นน่าพึงพอใจก็มีแนวโน้มที่จะกระทำอย่างนั้นอีก

5. การเกิดทัศนคติจากการเรียนรู้โดยการสังเกตตัวแบบ โดยเกิดจากการเลียนแบบผู้อื่น โดยเฉพาะผู้ที่มีคุณสมบัติน่าเลื่อมใส เพียงแค่เห็นตัวอย่างจากผู้อื่นบุคคลก็สามารถเรียนรู้ได้แล้ว

สรุปได้ว่าทัศนคติเป็นความคิด ความเชื่อหรือความรู้สึกอันเกิดจากสิ่งเร้าที่มาในรูปแบบของประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมผ่านกระบวนการเรียนรู้ แล้วผ่านออกไปสู่พฤติกรรม การแสดงความคิดเห็น หรือเหตุผล ซึ่งเป็นปฏิกิริยาสนองตอบ ดังภาพที่ 2 ข้างล่าง



ภาพที่ 2 การเกิดทัศนคติ
ที่มา : ปฏิมา ขพานนท์. ทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ในสังกัดสำนักงานเขตสวนภูมิภาค เขต 22. วิทยานิพนธ์. 2544, หน้า 11.

1.1.6 การเปลี่ยนทัศนคติ

พจนี วรกวิน (2521 : 85-86) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติว่าขึ้นอยู่กับสาเหตุ 5 ประการ คือ เนื่องจากทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ นั้น เกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ทั้งสิ้น ดังนั้น จึงอาจเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาตามประสบการณ์ที่บุคคลนั้นได้รับเพิ่มขึ้น เพียงแต่กระบวนการเปลี่ยนแปลงอาจจะเร็วหรือช้าเท่านั้นซึ่งกระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ 5 ขั้นตอนดังนี้

1. การใส่ใจ (attention) เป็นความสนใจในการรับฟัง ถ้าบุคคลไม่ให้ความสนใจที่จะฟังแล้ว ขบวนการต่อไปจะไม่เกิดขึ้น และจะไม่มีกระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ สาเหตุที่ทำให้คนสนใจได้แก่ ผู้สื่อความ และเนื้อหาของสารนั้น

2. ความเข้าใจ (comprehension) เป็นความเข้าใจในความหมายของสารนั้น ความยากหรือง่ายเกินไป จะทำให้ผู้ฟังไม่สนใจและไม่เข้าใจ

3. การยอมรับ (acceptance) เป็นผลมาจากการใส่ใจและความเข้าใจ หากบุคคลตั้งใจฟังและเข้าใจแจ่มแจ้ง จะเกิดการยอมรับ แต่หากไม่สนใจ และไม่มีความเข้าใจไม่เกิดการยอมรับขึ้น

4. การเก็บเอาไว้ (retention) เป็นความคงทน อาจจะมีระยะเวลาหนึ่งเมื่อเวลาผ่านไป อาจเปลี่ยนไปหรืออาจจะยังคงอยู่ ถ้าตัวผู้สื่อมีความน่าเชื่อถือมาก การเก็บไว้ก็จะคงทนอยู่ได้นาน

5. การกระทำ (action) บุคคลเมื่อเปลี่ยนทัศนคติ ก็จะเปลี่ยนด้านการกระทำ ด้วย ซึ่งมีผลต่อส่วนรวม ถ้าเราเปลี่ยนความเชื่อแล้ว แต่ไม่ได้ลงมือกระทำ ก็จะไม่มีความกระทบกระเทือนกับใคร

1.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรม

1.2.1 ความหมายของพฤติกรรม

พฤติกรรม หมายถึง การกระทำทุกอย่างของมนุษย์ ไม่ว่าจะการกระทำนั้น ผู้กระทำจะกระทำโดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม ไม่ว่าจะคนอื่นจะสังเกตการณ์กระทำนั้นได้หรือไม่ก็ตาม และไม่ว่าการกระทำนั้น จะพึงประสงค์หรือไม่พึงประสงค์ ดังนั้น การเดิน การยืน การคิด การตัดสินใจ การปฏิบัติหน้าที่ การละทิ้งหน้าที่ เป็นพฤติกรรมทั้งสิ้น (ธีระ รามสูตร, 2535)

1.2.2 ประเภทของพฤติกรรม

ประเภทของพฤติกรรมขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์ที่ใช้จัด ในที่นี้จะใช้หลักการสังเกต หลักการรู้ตัวและหลักการยอมรับทางสังคมเป็นหลักเกณฑ์ในการจัด

1. ใช้หลักการสังเกต เป็นหลักเกณฑ์ แบ่งได้ 2 ประเภท คือ
 - พฤติกรรมที่ผู้อื่นสังเกตได้
 - พฤติกรรมที่ผู้อื่นสังเกตไม่ได้
2. ใช้หลักรู้ตัว แบ่งประเภทพฤติกรรมออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้
 - พฤติกรรมที่ผู้กระทำรู้ตัว และตั้งใจจะกระทำพฤติกรรมนั้น
 - พฤติกรรมที่ผู้กระทำไม่รู้ตัว
3. ใช้หลักการยอมรับทางสังคม แบ่งประเภทพฤติกรรมออกเป็น 2 ลักษณะ คือ
 - พฤติกรรมที่พึงประสงค์
 - พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

2. แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

2.1 ความหมายของการเลือกตั้ง

จรรยา สุภาพ (2527 : 196) ได้ให้ความหมายของการเลือกตั้งว่า หมายถึง วิชาการที่เปิดโอกาสให้ราษฎรได้มีส่วนในการเลือกสรร และกำหนดเจ้าหน้าที่จะมาบริหารงานด้านสาธารณะ การเลือกตั้งแบบประชาธิปไตยจะต้องเป็นความลับ และให้โอกาสราษฎรเลือกโดยเสรี

ธานินทร์ กรัยวิเชียร (2520 : 56) ได้ให้ความหมายของการเลือกตั้งว่า หมายถึง การที่ประชาชนได้เลือกบุคคลหนึ่งจากหลายคนหรือจากบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งบัญชีหนึ่ง หรือหลายบัญชีเพื่อให้เข้าไปมีส่วนมีเสียงในคณะบริหารราชการแผ่นดิน

2.2 หลักเกณฑ์ในการเลือกตั้ง

เนื่องจากการเลือกตั้งเป็นสิ่งที่กำหนดความสำเร็จ หรือความล้มเหลวของระบอบประชาธิปไตยประการหนึ่ง ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการที่จะทำให้การเลือกตั้งเป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรมที่สุด โดยมีหลักเกณฑ์ที่สำคัญที่ควรยึดถือ (ชุมชนเพื่อการศึกษาและพัฒนาชีวิต, 2535 : 35-57 อ้างถึงใน จิรายุ ทรัพย์สิน, 2540 : 18-19)

- 1) การเลือกตั้งเป็นไปโดยอิสระ (Free Voting) หมายถึงการเลือกตั้งที่จะทำโดยเสรีปราศจากการบีบบังคับ ใช้อิทธิพลโดยมิชอบ คดโกง หรือชักจูงด้วยประการใด ๆ เพื่อให้บุคคลเลือกตั้งหรือไม่เลือกตั้งบุคคลใด หรือพรรคการเมืองใด
- 2) การเลือกตั้งกระทำโดยทั่วถึง (Universal Suffrage) มีลักษณะบ่งถึงการใช้สิทธิที่จำกัด เป็นแบบทั่วถึงคือ ให้มีสิทธิออกเสียงมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ โดยมีการกำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งไว้อย่างชัดเจน
- 3) การเลือกตั้งอย่างแท้จริง (Genuine Election) หมายถึง การจัดการเลือกตั้งที่บริสุทธิ์ยุติธรรมหลักการ ดังกล่าวต้องกำหนดให้รัฐบาล ไม่คดโกงในการเลือกตั้ง
- 4) หลักการลงคะแนนเสียง (Secret Voting) หมายถึง การลงคะแนนเลือกตั้งที่มีได้มีคนอื่นใดนอกจากตัวเองทราบว่ามี การลงคะแนนเสียงให้แก่ผู้ใด การเลือกตั้ง ดังนี้ เป็นหลักการที่สนับสนุนการเลือกตั้งอิสระนั่นเอง
- 5) การเลือกตั้งต้องเป็นไปโดยเสมอภาค (Equal Suffrages) หมายความว่าคน ๆ หนึ่งมีคะแนนเสียงทุกเสียงย่อมมีน้ำหนักเท่ากันหลักการเลือกโดยเสมอภาคนี้ เป็นรากฐานของระบอบประชาธิปไตยเพราะในการปกครองระบอบประชาธิปไตย นั้น ความสำคัญไม่ได้อยู่ที่เสรีภาพ หากอยู่ที่ความเสมอภาค
- 6) หลักการเลือกตั้งตามกำหนดระยะเวลา (Periodical Election) คือ การที่มีกำหนดระยะเวลาในการอยู่ในตำแหน่ง เช่น 3 ปี 4 ปี หรือ 5 ปี เมื่อครบกำหนดจะต้องพ้นจากตำแหน่ง เพื่อจะได้มีการเลือกตั้งใหม่

3. แนวคิดเกี่ยวกับผู้นำชุมชน

นภาพร ไกรกังวาร (2546 : 25) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับผู้นำชุมชนไว้ ดังนี้ มนุษย์จำเป็นที่จะต้องอยู่ร่วมกัน เพื่อทำให้กลุ่มสังคมที่ตนอยู่ผ่านพ้นอุปสรรคนานับประการ การอยู่ร่วมกันก่อให้เกิดความปลอดภัย การสร้างกลุ่มที่เกิดขึ้นได้นั้น เนื่องมาจากเหตุที่ว่า คนชอบที่จะมีการสังสรรค์ หรือต้องการปะทะสัมพันธ์ซึ่งกันและกันแล้ว ยังจะต้องมีบุคคลคอยดูแลใช้กฎเกณฑ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับ ผู้ดูแลนี้เรียกว่าผู้นำ

ปัจจุบัน ผู้นำมิใช่ผู้ที่ควบคุมให้คนอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขเท่านั้น แต่รวมไปถึงการสร้างชุมชนได้ เจริญก้าวหน้า ทั้งเป็นหลักหรือศูนย์รวมจิตใจของสมาชิกที่จะร่วมมือกันเพื่อผสมผสานให้เกิดกิจกรรม บางอย่าง

3.1 ความหมายของผู้นำ ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

“ผู้นำ” คือ ผู้ที่สามารถรวมคนให้เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เพื่อสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ให้ได้ (Simon & Smithburge & Thompson, 1974, p. 108)

“ผู้นำ” คือ บุคคลที่ริเริ่มหรือส่งเสริมให้มีการเปลี่ยนแปลงการกระทำของกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ควบคุมหรือประสานงานกิจกรรมต่างของสมาชิกภายในกลุ่ม (Fiedler, 1967, p. 8)

“ผู้นำ” คือ บุคคลที่ถูกเลือกหรือได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้นำกลุ่มและมีอิทธิพลต่อกิจกรรมต่าง ๆ ของกลุ่ม เพื่อทำหน้าที่เป็นหัวหน้าของกลุ่มและทำให้กลุ่มบรรลุเป้าหมาย (Dejnozka, 1983, p. 94)

“ผู้นำ” คือ บุคคลที่ทำให้องค์การประสบความสำเร็จและบรรลุความสำเร็จ โดยเป็นผู้ที่มีบทบาทแสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เป็นผู้ใต้บังคับบัญชา หรือ ผู้นำ คือ บุคคลที่ก่อให้เกิดความมั่นคงและช่วยเหลือบุคคลต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของกลุ่ม (DuBrin A.J., 1998, p. 431)

“ผู้นำ” คือ บุคคลที่ได้รับการยอมรับหรือยกย่องให้เป็นผู้นำ และต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถอันเกิดจากตัวของเขาเอง จนเป็นที่ยอมรับหรือยกย่องของกลุ่มให้เป็นผู้นำและนำกลุ่มไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย (วิเชียร วิทย์อุดม, 2550, หน้า 2)

“ผู้นำ” เป็นบุคคลที่ทำให้องค์การประสบความสำเร็จก้าวหน้า เป็นผู้มีวิสัยทัศน์ มีความคิดริเริ่ม กล้าตัดสินใจ (ริงสรณ์ ประเสริฐศรี, 2551, หน้า 11)

วิภาดา คุปตานนท์ (2544, หน้า 237) ให้ความหมายไว้ว่า ผู้นำ หมายถึง บุคคลที่มีความสามารถในการทำให้องค์การดำเนินไปอย่างก้าวหน้าและบรรลุเป้าหมาย โดยการใช้อิทธิพลเหนือทัศนคติและการกระทำของผู้อื่น

อรุณ รักธรรม (2537, หน้า 187) ให้ความหมายของผู้นำว่า หมายถึง บุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้งขึ้นหรือได้รับการยกย่องขึ้นให้เป็นผู้หัวหน้า ผู้ตัดสินใจ เพราะมีความสามารถในการปกครอง บังคับบัญชา และจะพาผู้ใต้บังคับบัญชาหมุ่ชนไปในทางที่ดีหรือชั่วได้

กิติ ตียัคคานนท์ (2543 : 12) ได้ให้ความหมายของผู้นำ คือ ผู้ที่มีศิลปะที่จะสามารถมีอิทธิพลเหนือคนอื่นและนำบุคคลเหล่านั้นไปโดยเขาให้ความไว้วางใจและเชื่อใจอย่างเต็มที่ อีกทั้งให้ความเคารพนับถือ ให้ความร่วมมือ และมีความมั่นใจในตัวผู้นำอย่างจริงใจและ กวี วงศ์พุ่ม (2535 : 18) ได้กล่าวว่า ความเป็นผู้นำ คือ

- 1) พฤติกรรมของบุคคลเมื่อเข้าทำหน้าที่สั่งการหรือนำกิจกรรมของกลุ่ม เพื่อให้เข้าสู่เป้าหมายที่ตั้งเอาไว้ร่วมกัน
- 2) เป็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอื่น ๆ เมื่อได้รับข่าวสารนั้นแล้วจะเกิดความเชื่อ หรือยอมทำตามคำแนะนำจากข้อมูลข่าวสาร นั้น
- 3) เป็นแบบหนึ่งของพฤติกรรมที่สามารถอธิบายได้ จากการรับรู้ของสมาชิกในกลุ่มว่าบุคคลหนึ่งในกลุ่มมีสิทธิในการสร้างแบบ แล้วส่งให้สมาชิกในกลุ่มมีแบบของพฤติกรรมซึ่งจำเป็นสำหรับการเป็นสมาชิกในกลุ่ม

พิเชษฐ วังค์เกียรติขจร (2553, หน้า 38) หมายถึง บุคคลที่ทำให้องค์การประสบความสำเร็จได้โดยใช้อิทธิพลจูงใจให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และยังมีส่วนที่ทำให้เกิดวิสัยทัศน์ขององค์การและพนักงาน

บุญทัน ดอกโธสง (2551, หน้า 266) ผู้นำ คือ นักคิดสร้างชีวิตประชาชนให้มีความสุขด้วยการพัฒนาตนเองให้ถึงพร้อมด้วยความรู้และการปฏิบัติที่มีผลงาน เป็นบุคคลที่เรียนรู้สภาพจิตใจของตนเอง รู้จักศักยภาพของตนเอง เข้าใจในธรรมชาติ และสามารถปรับตัวได้สำเร็จ ทำงานด้วยใจมุ่งมั่น รู้จักแบ่งปันเวลา เรียนรู้ความต้องการทั้งภายในและภายนอก

3.2 ผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน

เทศบาลเมืองหัวหิน ได้ดำเนินงานพัฒนาชุมชน เพื่อส่งเสริมความเป็นอยู่ของชุมชน โดยส่วนรวมให้ดีขึ้นโดยการใช้แนวทางกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาความเป็นอยู่ของตนเองและท้องถิ่น ในทางปฏิบัติการให้โอกาสประชาชนทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน แสดงความคิดเห็น ย่อมเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ยาก และไม่สะดวกในการดำเนินงาน ดังนั้น จึงจำเป็นจะต้องมีการคัดเลือก สรรหาตัวแทนของประชาชนทั้งหมดหรือกลุ่ม เพื่อมาเป็นผู้นำในการประสานงานติดตามงาน ระดมความคิดเห็น ของชาวชุมชนและดำเนินการอื่นใด ในนามของประชาชนในชุมชน ซึ่งผู้ที่จะมาเป็นผู้นำของประชาชน ในรูปแบบของการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของกรุงเทพมหานคร ก็คือ “กรรมการชุมชน”

ดังนั้น ผู้นำชุมชนที่เป็นทางการของเทศบาลเมืองหัวหิน ก็คือ กรรมการชุมชน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งตามระเบียบเทศบาลเมืองหัวหินว่าด้วยกรรมการชุมชน

การดำเนินงานของกรรมการชุมชน คณะกรรมการชุมชนมีอำนาจหน้าที่ ต่อไปนี้

1. ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย ที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
2. ประสานงานและดำเนินการร่วมกับหน่วยงานราชการ องค์กร และหน่วยงานเอกชนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในอันที่จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนในชุมชน
3. พัฒนาชุมชนทั้งด้านทางกายภาพ เศรษฐกิจและสังคม โดยมีการมีส่วนร่วมของประชาชน และระดมทรัพยากรในชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด
4. เสริมสร้างความสามัคคี และการวินัยของผู้อยู่อาศัยในชุมชน
5. ส่งเสริมวัฒนธรรม ศีลธรรม และ ประเพณีอันดีงาม
6. ดูแลรักษาทรัพย์สินของชุมชนและสาธารณสมบัติ
7. เผยแพร่ผลงาน ติดตาม และรายงานการปฏิบัติงานของหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ที่เข้าไปปฏิบัติงานในชุมชนต่อผู้บริหารท้องถิ่น
8. แต่งตั้งผู้มีความรู้ความสามารถเหมาะสมเป็นที่ปรึกษา หรือคณะทำงานในฝ่ายต่างๆ

3.2.1 กรรมการชุมชนในบทบาทหน้าที่ของผู้นำชุมชน

ผู้นำชุมชนอาจจำแนกได้ 2 ประเภท คือ ประเภทที่ 1 เรียกว่าผู้นำที่ไม่เป็นทางการ ผู้นำประเภทนี้จะมีอยู่ทั่วไปในชุมชน อาจเป็นอดีตข้าราชการที่มีความรู้ มีผู้นับถือในชุมชน ผู้นำประเภทนี้เรียกว่าผู้นำไม่เป็นทางการ ส่วนประเภทที่ 2 เรียกว่าผู้นำที่เป็นทางการ เป็นผู้ที่ทางราชการ ทาง

รัฐวิสาหกิจ สมาคม หน่วยงานต่าง ๆ ได้แต่งตั้งและมอบหมายหน้าที่ ตามกำหนดเวลา เช่น ผู้นำชุมชน ที่มาจากการเลือกตั้งจากคนในชุมชนให้อยู่ในวาระได้ครั้งละ 4 ปี

ประธานกรรมการชุมชน มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

1. เรียกประชุมคณะกรรมการชุมชน และเป็นประธานในที่ประชุม
2. ควบคุมดูแลการติดตามผลการดำเนินงานในชุมชนในการติดต่อ ประสานกับหน่วยราชการ องค์กร และหน่วยงานราชการ องค์กร และหน่วยงานเอกชนต่าง ๆ
3. หน้าที่อื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ หรือที่คณะกรรมการชุมชนมอบหมาย

4. ระเบียบเทศบาลเมืองหัวหินด้วยกรรมการชุมชนฉบับแก้ไข พ.ศ. 2556

ตามแผนมหาดไทยแม่บท (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๐ – ๒๕๓๔ แผนงานย่อยพัฒนาองค์กรและการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น กำหนดให้หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบส่งเสริมให้ชุมชนเมืองจัดตั้งคณะกรรมการชุมชนขึ้น โดยการรวมตัวกันของประชาชนในชุมชนและกรมการปกครองได้กำหนดรูปแบบชุมชนย่อยขึ้น เพื่อความเหมาะสมกับการแก้ไขสภาพปัญหาของชุมชน เพื่อให้การดำเนินการจัดตั้งชุมชนย่อยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย และตามแนวทางหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท. ๐๔๑๓/ว ๑๕๕๓ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๓๐ จึงได้กำหนดระเบียบขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบเทศบาลเมืองหัวหินว่า ว่าด้วยกรรมการชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ระเบียบนี้

(๑) ชุมชนย่อย หมายถึง ชุมชนในเขตเทศบาลที่ประชาชนอาศัยอยู่ร่วมกัน โดยมีสภาพพื้นที่หรือภูมิศาสตร์ร่วมกัน เช่น ในเขตแนวถนน ตรอก ซอย อาคารบ้านเรือนแถวเดียวกัน หรือมีลักษณะเป็น BLOK หรือ ZONE เดียวกัน อาทิ ชุมชนแออัด หรือหมู่บ้านจัดสรร เป็นต้น

(๒) สมาชิกชุมชน หมายความว่า ผู้ซึ่งมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในชุมชน

ข้อ ๔ ประธานและกรรมการชุมชนเป็นตัวแทนสมาชิกชุมชน

ข้อ ๕ ผู้บริหารท้องถิ่น หมายความว่า นายกเทศมนตรี หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย

ข้อ ๖ ในชุมชนหนึ่งให้มีประธานชุมชน ๑ คน ที่ได้มาจากการเลือกตั้ง และให้ประธานชุมชนเป็นผู้สรรหารองประธานและคณะกรรมการฝ่ายต่าง พร้อมผู้ช่วยฝ่ายตามความเหมาะสม

ข้อ ๗ ประธานและคณะกรรมการชุมชนประกอบด้วยตำแหน่งต่างๆ ดังต่อไปนี้

(๑) ประธานชุมชน จำนวน ๑ คน

(๒) รองประธานชุมชน (ไม่เกิน ๒ คน)

(๓) เลขานุการ จำนวน ๑ คน

(๔) ประชาสัมพันธ์ จำนวน ๑ คน

(๕) หัวหน้าฝ่ายหรือกรรมการฝ่ายต่างๆ คือ ฝ่ายปกครอง ฝ่ายป้องกันและรักษาความสงบเรียบร้อย ฝ่ายคลัง ตำแหน่งอื่นใด ตามที่คณะกรรมการชุมชนแต่งตั้ง

ข้อ ๘ ประธานและกรรมการชุมชนต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามดังนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) อายุ ๒๕ ปีบริบูรณ์
- (๓) เป็นผู้ที่มีรายชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านและอาศัยอยู่ในชุมชนนั้น และ/หรือเป็นบุคคลที่อาศัยอยู่ในชุมชนนั้นจริง โดยได้รับการรับรองจากสมาชิกสภาเทศบาลประจำเขต
- (๔) ปฏิบัติตนอยู่ในหลักศาสนา มีความรับผิดชอบ เสียสละ มีส่วนร่วมในกิจกรรม ไม่ติดพัน ไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งเสพติด และไม่มีประวัติเสียทางการเงิน ตลอดจนยึดมั่นในการปกครองระบบประชาธิปไตย
- (๕) เป็นบุคคลที่ประกอบอาชีพสุจริต ไม่ประพฤติตนเป็นภัยต่อสังคม
- (๖) ไม่เป็นบุคคลที่ล้มละลาย คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๗) ไม่เคยถูกให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือสร้างความเสียหายร้ายแรงแก่ทางราชการ องค์กร หรือหน่วยงานที่สังกัด
- (๘) ไม่เป็นคนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๙) ไม่เป็นคนหูหนวกและเป็นใบ้ ซึ่งไม่สามารถอ่านและเขียนหนังสือได้
- (๑๐) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร
- (๑๑) ไม่เป็นสมาชิกสภา ซึ่งมีหน้าที่ในทางนิติบัญญัติ สมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือข้าราชการทางการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง

ข้อ ๙ ประธานและคณะกรรมการชุมชนดำรงตำแหน่งวาระคราวละ ๔ ปี นับแต่วันเลือกตั้ง

ข้อ ๑๐ ประธานและคณะกรรมการชุมชนพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ครบกำหนดตามวาระ
- (๒) ตาย
- (๓) ลาออก
- (๔) ย้ายทะเบียนบ้านออกจากชุมชน
- (๕) ปรากฏว่าบุคคลดังกล่าวขาดคุณสมบัติตามข้อ ๘ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๘
- (๖) กรรมการว่างลงเกินกว่ากึ่งหนึ่ง กรรมการส่วนที่เหลือให้ถือว่าพ้นจากตำแหน่ง
- (๗) ผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งในชุมชน จำนวน ๑ ใน ๓ เข้าชื่อเสนอต่อประธานกรรมการชุมชนให้กรรมการชุมชนคนใดคนหนึ่งพ้นจากตำแหน่ง และกรรมการชุมชนเกินกว่ากึ่งหนึ่งของคณะกรรมการชุมชนทั้งหมดให้ความเห็นชอบ
- (๘) ผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งในชุมชน จำนวน ๓ ใน ๔ เข้าชื่อเสนอต่อผู้บริหารท้องถิ่น ให้กรรมการชุมชนทั้งหมดทั้งชุดพ้นจากตำแหน่ง และผู้บริหารท้องถิ่นให้ความเห็นชอบ
- (๙) ต้องโทษจำคุกฐานกระทำความผิดในคดีอาญา ยกเว้นการกระทำความผิดในคดีอาญา ยกเว้นการกระทำความผิดลหุโทษ หรือกระทำความผิดโดยประมาท

- ข้อ ๑๑ ให้ผู้บริหารท้องถิ่น แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ดำเนินการเลือกตั้งตามความเหมาะสม
- ข้อ ๑๒ ในชุมชนใดมีผู้สมัครจำนวน ๑ คน จะต้องมีการเลือกตั้งตามปกติ โดยไม่ต้องนับเปอร์เซ็นต์คนที่มาใช้สิทธิ (ขึ้นอยู่กับข้อตกลงของแต่ละชุมชน)
- ข้อ ๑๓ ให้มาจากการเลือกตั้ง หรือมติการประชุมกำหนด
- ข้อ ๑๔ ประธานคณะกรรมการชุมชนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้
- (๑) ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย ที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
 - (๒) ประสานงานและดำเนินการร่วมกับหน่วยงานราชการ องค์กร และหน่วยงานเอกชนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในอันที่จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนในชุมชน
 - (๓) พัฒนาชุมชนทั้งด้านทางกายภาพ เศรษฐกิจและสังคม โดยมีการมีส่วนร่วมของประชาชน และระดมทรัพยากรในชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด
 - (๔) เสริมสร้างความสามัคคี และการวินัยของผู้อยู่อาศัยในชุมชน
 - (๕) ส่งเสริมวัฒนธรรม ศีลธรรม และ ประเพณีอันดีงาม
 - (๖) ดูแลรักษาทรัพย์สินของชุมชนและสาธารณสมบัติ
 - (๗) เผยแพร่ผลงาน ติดตาม และรายงานการปฏิบัติงานของหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ที่เข้าไปปฏิบัติงานในชุมชนต่อผู้บริหารท้องถิ่น
 - (๘) แต่งตั้งผู้มีความรู้ความสามารถเหมาะสมเป็นที่ปรึกษา หรือคณะทำงานในฝ่ายต่างๆ
- ข้อ ๑๕ ผู้ได้รับแต่งตั้งตามข้อ ๑๔ (๘) ให้พ้นตำแหน่ง
- (๑) ตาย
 - (๒) ลาออก
 - (๓) กรรมการชุมชนไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓ เห็นชอบให้พ้นจากตำแหน่ง
 - (๔) กรรมการชุมชนซึ่งเป็นผู้แต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง
- ข้อ ๑๖ ผู้ให้อำนวยการกองสวัสดิการสังคมและนักพัฒนาชุมชนของเทศบาลเมืองหัวหิน หรือเจ้าหน้าที่ที่ผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายเป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการชุมชน
- ข้อ ๑๗ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นจัดให้มีการประชุมกรรมการชุมชนครั้งแรกภายใน ๓๐ วัน วันนับแต่วันเลือกตั้ง เพื่อพิจารณาเลือกกรรมการชุมชนตำแหน่งต่าง ๆ โดยให้ผู้บริหารท้องถิ่นทำหน้าที่ประธานในที่ชุมชน
- ข้อ ๑๘ ประธานกรรมการชุมชน มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้
- (๑) เรียกประชุมคณะกรรมการชุมชน และเป็นประธานในที่ประชุม
 - (๒) ควบคุมดูแลการติดตามผลการดำเนินงานในชุมชนในการติดต่อ ประสานกับหน่วยราชการ องค์กร และหน่วยงานราชการ องค์กร และหน่วยงานเอกชนต่าง ๆ
 - (๓) หน้าที่อื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ หรือที่คณะกรรมการชุมชนมอบหมาย
- ข้อ ๑๙ รองประธานกรรมการชุมชน มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

(๑) ทำหน้าที่แทนประธานกรรมการชุมชนในกรณีที่ประธานกรรมการชุมชนไม่อยู่ หรืออยู่แต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้

(๒) ปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการชุมชนมอบหมาย

ข้อ ๒๐ เลขานุการ มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

- (๑) เตรียมการนัดประชุมและจัดระเบียบวาระการประชุม
- (๒) จัดรายงานการประชุม
- (๓) จัดเก็บและดูแลรักษาเอกสารของคณะกรรมการชุมชน
- (๔) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ประธานกรรมการชุมชนมอบหมาย

ข้อ ๒๑ ประชาสัมพันธ์ มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

- (๑) จัดทำและเผยแพร่ข่าวสารต่างๆ
- (๒) ประชาสัมพันธ์ให้สมาชิกชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา
- (๓) รับเรื่องราวร้องทุกข์และรวบรวมปัญหาต่างๆ ของชุมชนเสนอต่อคณะกรรมการชุมชน
- (๔) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ประธานกรรมการชุมชนมอบหมาย

ข้อ ๒๒ ฝ่ายปกครอง มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

- (๑) บำบัดทุกข์บำรุงสุข
- (๒) การดูแลชุมชนให้เป็นไปโดยกฎหมายขนบธรรมเนียมประเพณีและนโยบายส่วนรวมของชาติ
- (๓) การส่งเสริมให้ราษฎรสนใจในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยโดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
- (๔) การส่งเสริมให้ราษฎรสนใจในการปกครองส่วนท้องถิ่น
- (๕) การส่งเสริมสามัคคีส่วนรวม
- (๖) การดูแลรักษาสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ราษฎรใช้ประโยชน์ร่วมกันในชุมชน เช่น ไฟฟ้าสาธารณะ
- (๗) เรื่องอื่น ๆ ที่ประธานชุมชนมอบหมาย

ข้อ ๒๓ ฝ่ายป้องกันและรักษาความสงบเรียบร้อยมีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

- (๑) ดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน
- (๒) ช่วยเหลือดูแลและระมัดระวังในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยภายในชุมชน
- (๓) เรื่องอื่น ๆ ที่ประธานชุมชนมอบหมาย

ข้อ ๒๔ ฝ่ายคลัง มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

- (๑) มีหน้าที่เกี่ยวกับคลัง และทรัพย์สินชุมชน
- (๒) เรื่องอื่น ๆ ที่ประธานชุมชนมอบหมาย

ข้อ ๒๕ ฝ่ายสวัสดิการและสังคม มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

- (๑) สวัสดิการราษฎร
- (๒) การสงเคราะห์ยากจนที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้
- (๓) การสงเคราะห์ผู้ประสบภัยตามธรรมชาติตามความจำเป็น
- (๔) เรื่องอื่น ๆ ที่กรรมการชุมชนมอบหมาย

ข้อ ๒๖ ฝ่ายสาธารณสุข มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

- (๑) การรักษาพยาบาล
- (๒) การส่งเสริมสุขภาพอนามัย
- (๓) การป้องกันโรค
- (๔) การวางแผนครอบครัว
- (๕) การรักษาภาวะแวดล้อมของชุมชนและป้องกันอันตรายอันเกิดจากภาวะแวดล้อมในชุมชน
- (๖) เรื่องอื่น ๆ ที่กรรมการชุมชนมอบหมาย

ข้อ ๒๗ ฝ่ายพัฒนา มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

- (๑) การวางโครงการและแผนดำเนินงานพัฒนาและส่งเสริมอาชีพของราษฎรในชุมชน
- (๒) การขอความช่วยเหลือจากหน่วยราชการ องค์กร หรือเอกชนตามความเห็นสมควรเพื่อปฏิบัติตามโครงการ
- (๓) การแก้ไขปัญหาอุปสรรค ข้อขัดข้องที่เกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน
- (๔) เรื่องอื่น ๆ ที่ประธานชุมชนมอบหมาย

ข้อ ๒๘ ฝ่ายการศึกษา มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

- (๑) การศึกษา
- (๒) การลูกเสือ
- (๓) กิจกรรมเยาวชน
- (๔) กิจกรรมเกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม
- (๕) การกีฬา
- (๖) เรื่องอื่น ๆ ที่ประธานชุมชนมอบหมาย

ข้อ ๒๙ ให้มีการประชุมคณะกรรมการเดือนละครั้ง

ในกรณีที่กรรมการชุมชนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ หรือที่ปรึกษาของคณะกรรมการชุมชน
ข้อ ๒๗ เห็นสมควรให้มีการประชุมคณะกรรมการชุมชนเป็นกรณีพิเศษให้ประธานการ เรียก
ประชุมภายใน ๗ วัน

ข้อ ๓๐ การนัดประชุมต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 3 วัน พร้อมทั้งวาระการประชุมวัน
แต่ได้นัดที่ประชุมแล้ว

ข้อ ๓๑ การจัดระเบียบวาระการประชุม ให้จัดลำดับดังต่อไปนี้

- (๑) เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม
- (๒) เรื่องรับรองรายงานการประชุม
- (๓) เรื่องเพื่อทราบ
- (๔) เรื่องสืบเนื่องจากการประชุมครั้งที่แล้ว
- (๕) เรื่องที่เสนอเพื่อพิจารณา
- (๖) เรื่องอื่น ๆ (ถ้ามี)

ข้อ ๓๒ การประชุมคณะกรรมการชุมชน ต้องมีกรรมการชุมชนมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของ
กรรมการชุมชนที่ดำรงตำแหน่งอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๓๓ เมื่อพ้นกำหนดวาระการประชุมไปแล้ว ๓๐ นาที กรรมการชุมชนยังไม่ครบองค์ประชุม
ให้ประธานมีอำนาจขยายเวลาต่อไป หรือจะเลื่อนการประชุมหรือจะประชุมปรึกษาหารือกันโดยไม่มี
การลงมติก็ได้ ในกรณีที่ไมครบองค์ประชุมให้เลื่อนประชุมครั้งใหม่ภายใน ๗ วัน

ข้อ ๓๔ ในการประชุมให้ที่ประชุมพิจารณาเฉพาะเรื่องที่อยู่ในระเบียบวาระและต้อง ดำเนินการ
พิจารณาตามระเบียบการประชุมที่จัดไว้

ข้อ ๓๕ มติที่ประชุมให้ถือคะแนนเสียงข้างมาก หากคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานเป็นผู้ชี้ขาด
และให้ถือมตินั้นเป็นที่สุด

ข้อ ๓๖ ที่ปรึกษาของคณะกรรมการชุมชนและคณะทำงานมีสิทธิ์เข้าร่วมประชุมมีสิทธิ์ขออภิปราย
แสดงความคิดเห็นใดก็ได้ แต่ไม่มีสิทธิ์ออกเสียงลงมติ และให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับกิจการ
ชุมชน

ข้อ ๓๗ ให้ประธานกรรมการชุมชนส่งรายงานการประชุมให้ผู้บริหารท้องถิ่นทราบภายใน ๑๕
วัน นับตั้งแต่วันประชุม

ข้อ ๓๘ ให้นายกเทศมนตรี เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๙๙ กรรมการชุมชนซึ่งได้รับการเลือกตั้งก่อนใช้ระเบียบนี้ ให้ปฏิบัติต่อไปจนกว่าระเบียบนี้ประกาศใช้ และพื้นที่จากการที่มีการเลือกตั้งคณะกรรมการชุมชนขึ้นใหม่เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบเทศบาลเมืองหัวหิน ว่าด้วยกรรมการชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๖

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖

(นายนพพร วุฒิกุล)
นายกเทศมนตรีเมืองหัวหิน

5. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2554

รายละเอียดแนบในภาคผนวกท้ายเล่ม

6. งานวิจัยและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

Bullock and Brass (1977 : 458) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึง การที่บุคคลจะได้รับประโยชน์จากการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในการตัดสินใจกับสถาบันทางการเมืองและสังคม

Lazarsfeld, Paul F. : Berelson. Bernard and Gaudet. Hazel. (1944 : 257 -291) ระบุว่า “ปัจจัยทางสังคมเป็นตัวกำหนดที่สำคัญของพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง” ทฤษฎีนี้เสนอว่า ปัจจัยทางสังคมอันเป็นภูมิหลังของบุคคล ทั้งในระดับกว้างทั่วไป เช่น สถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ เชื้อชาติ ชีวิตในแต่ละวัย จนถึงช่วงที่จะมีการตัดสินใจก็มีอิทธิพลมากต่อพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

Mc Closky. Herbert (1968 : 252) ได้กล่าวถึง การมีส่วนร่วมทางการเมืองว่า เป็นกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นไปโดยความสมัครใจของสมาชิกในสังคมที่จะมีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง ผู้ปกครอง และกำหนดนโยบายสาธารณะโดยทางตรงหรือทางอ้อม

จิรายุ ทรัพย์สิน (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัย ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร : ศึกษาเฉพาะกรณีนิสิตปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผลการศึกษาวิจัยพบว่า นิสิตปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ในระดับปานกลาง โดยปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้แก่ อายุ และชั้นปีที่ศึกษา ส่วนปัจจัยด้านเพศ ภูมิลำเนา สาขาวิชาที่ศึกษา การเข้าร่วมกิจกรรมการเลี้ยงดูจากครอบครัว รายได้ครอบครัว และความสนใจข่าวสารทางการเมืองการปกครอง ไม่มีผลต่อความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

อดุลย์ นิลเปรม (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา เรื่อง ทักษะคิดของผู้มีอายุระหว่าง 18-20 ปี ต่อการเลือกตั้ง ผลการวิเคราะห์ห้ข้อมูลโดยภาพรวม พบว่า ทักษะคิดอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อ

พิจารณาผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นรายด้าน พบว่า ทักษะคิดของผู้มีอายุ 18-20 ปี มีทักษะคิดต่อการเลือกตั้งอยู่ในระดับสูง ในด้านโอกาสในการเลือกตั้ง และด้านกฎหมายเลือกตั้ง ส่วนที่เหลือมีทักษะคิดอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านวิธีการเลือกตั้ง และด้านแนวโน้มในการเลือกตั้ง

สมประสงค์ เพชรสุวรรณ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องทักษะคิดทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดสตูล ต่อการก้าวสู่สภาพลัทธิรัฐธรรมนูญ ในด้านความมีประสิทธิภาพในการบริหารงานของรัฐบาลภายใต้กลไกและกติกากาเลือกตั้ง ตามรัฐธรรมนูญฉบับปฏิรูปการเมือง พุทธศักราช 2540 ศึกษาเฉพาะกรณีชนชั้นล่าง ไทย-พุทธ ผลการศึกษาพบว่า ชนชั้นล่าง ไทย-พุทธ จังหวัดสตูล เกือบทั้งหมด ร้อยละ 83.0 มีทักษะคิดทางการเมืองในแง่ดีต่อการก้าวสู่สภาพลัทธิรัฐธรรมนูญ ในด้านความมีประสิทธิภาพในการบริหารงานองรัฐบาล ภายใต้กลไกและกติกากาเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญฉบับปฏิรูปการเมือง พุทธศักราช 2540 มีส่วนน้อยมาก เพียงร้อยละ 17.0 มีทักษะคิดทางการเมืองในแง่ลบ

พรวิไล เจริญลักษณ์ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง วิสัยทัศน์ทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาในเขตราชเทวี เกี่ยวกับการก้าวสู่สภาพลัทธิของ รัฐธรรมนูญภายใต้กลไกและกติกากาเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญฉบับปฏิรูปการเมือง พุทธศักราช 2540) พบว่า การรับรู้ข่าวสารทางการเมือง มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับและทิศทางของวิสัยทัศน์ทางการเมือง มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับและทิศทางของวิสัยทัศน์ทางการเมือง การมีอุดมการณ์ประชาธิปไตย ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับของวิสัยทัศน์ทางการเมือง แต่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทิศทางของวิสัยทัศน์ทางการเมือง และความมีประสิทธิภาพของคณะ

บุษบา ด้ามพรหม (2539 : 106 – 107) ได้ศึกษา เรื่องทักษะคิดของชาวเทศบาลเมืองอุบลราชธานี ต่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล พ.ศ.2538 พบว่า ในด้านพฤติกรรมความสนใจไปใช้สิทธิออกเลือกตั้งนั้น แม้ว่าประชากรจะรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งเป็นอย่างดี แต่ก็ให้ความสนใจไปใช้สิทธิน้อย โดยอ้างเหตุผลว่าติดธุระส่วนตัว ไม่ว่าง ไม่อยู่ ส่วนพฤติกรรมความสนใจ ไปใช้สิทธิเลือกผู้สมัครในวันเลือกตั้งนั้น ประชาชนให้ทัศนะเหตุผลที่เลือกผู้สมัครเป็นทีมทั้งหมด เพราะเห็นเป็นคนรู้จักชอบพอกันเป็นการส่วนตัว อีกทั้งหวังเพื่อจะให้มาพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญ

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Study) ใช้วิธีการทางสถิติทั้ง 2 ส่วน คือสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และสถิติเชิงวิเคราะห์ (Analytical Statistics) โดย การสอบถามข้อมูลจากประชากร ผู้นำชุมชนทั้งหมด จำนวน 34 ชุมชน คณะผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปร ตามกรอบแนวคิด ดังนี้ คือ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ คณะผู้วิจัยมุ่งศึกษาทัศนคติ ความรู้ ความเข้าใจ และพฤติกรรมในการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของคณะกรรมการชุมชนในพื้นที่เทศบาล เมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1.1 ประชากรที่ศึกษา

ประชากรเป็นผู้นำชุมชน และคณะกรรมการชุมชน 2 ตำบล 34 ชุมชน ดังนี้

1.1.1 ตำบลหัวหิน มี 28 ชุมชน จำนวนทั้งสิ้น 364 คน

- | | |
|-------------------------|-------------------------|
| 1) ชุมชนบ่อฝ้าย | 2) ชุมชนตะวันสีทอง |
| 3) ชุมชนวัดไถ่กลังวล | 4) ชุมชนสมอโพรง |
| 5) ชุมชนประชาร่วมจิตต์ | 6) ชุมชนเขาน้อย |
| 7) ชุมชนฟ้าสีคราม | 8) ชุมชนนาปู่กล้า |
| 9) ชุมชนรวมสุข | 10) ชุมชนประชาสามัคคี |
| 11) ชุมชนพร้อมมิตรพัฒนา | 12) ชุมชนทางรถไฟ |
| 13) ชุมชนทุ่งยายอึ้ง | 14) ชุมชนศาลาร่วมใจ |
| 15) ชุมชนตาลเดี่ยว | 16) ชุมชนสวนลิง |
| 17) ชุมชนเทพนิมิตร | 18) ชุมชนบ้านอ่างน้ำ |
| 19) ชุมชนเนบเคหาสน์ | 20) ชุมชนศาลเจ้าพ่อเสือ |
| 21) ชุมชนสมอเรียง | 22) ชุมชนชายทะเล |
| 23) ชุมชนพุดสุข | 24) ชุมชนเพชรสระสง |
| 25) ชุมชนไร่หุ่น | 26) ชุมชนเขาพิทักษ์ |
| 27) ชุมชนกอล์ฟวิว | 28) ชุมชนสนามกอล์ฟ |

1.1.2 ตำบลหนองแก มี 7 ชุมชน จำนวนทั้งสิ้น 78 คน

- | | |
|-----------------|--------------------------|
| 1) ชุมชนหนองแก | 2) ชุมชนเขาตะเกียบ |
| 3) ชุมชนหัวดอน | 4) ชุมชนบ้านใหม่ – หัวนา |
| 5) ชุมชนเขาเต่า | 6) ชุมชนหัวถนน |
| 7) ชุมชนสุริโย | |

หมายเหตุ ชุมชนสุริโย ไม่สามารถนำมาใช้เป็นกลุ่มประชากรได้ เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการทหารซึ่งต้องลงพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 204 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาเรื่อง ทักษะคิดและพฤติกรรมการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของ ผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่

สถานภาพส่วนบุคคลของผู้นำชุมชน และคณะกรรมการชุมชนในพื้นที่เทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว จำแนกเป็น เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และการได้รับข้อมูลข่าวสาร

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

ทัศนคติ ความรู้ ความเข้าใจ และพฤติกรรมการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์



ภาพที่ 3 กรอบแนวคิดการวิจัย

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยได้กำหนดขอบเขตเนื้อหาแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามจากเนื้อหา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็น 6 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน จำนวน 6 ข้อ ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (%) และค่าความถี่ (\bar{X})

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 6 ข้อ ค่าสถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (%) และค่าความถี่ (\bar{X})

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามทัศนคติในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 10 ข้อ ได้แก่ ค่าร้อยละ (%) และค่าความถี่ (Frequency) เป็นข้อคำถามแบบให้เลือกตอบ 2 คำตอบ ตอบตามความคิดเห็นผู้นำชุมชนผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มี 2 คำตอบ คือ “เห็นด้วย” และ “ไม่เห็นด้วย”

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามความรู้ความเข้าใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 10 ข้อ เป็นข้อคำถามแบบให้เลือกตอบ 2 คำตอบ (ใช่ และไม่ใช่) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน และตอบผิดให้ 0 คะแนน โดยข้อที่ตอบถูก (ใช่) ได้แก่ ข้อ 1, 2, 4, 5, 7, 8, 9, 10 และตอบผิด (ไม่ใช่) ได้แก่ ข้อ 3 และ 6 โดยมีเกณฑ์ในการวัดระดับความรู้ความเข้าใจของผู้นำชุมชนผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยใช้ค่าร้อยละ (%) และค่าความถี่ (\bar{X}) ดังนี้

ข้อใดมีผู้ตอบถูก	0 – 50 %	หมายความว่า	มีระดับความรู้ต่ำ
ข้อใดมีผู้ตอบถูก	51 – 70 %	หมายความว่า	มีระดับความรู้ปานกลาง
ข้อใดมีผู้ตอบถูก	71 – 100 %	หมายความว่า	มีระดับความรู้มาก

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 10 ข้อ ได้แก่ ค่าร้อยละ (%) และค่าความถี่ (Frequency) เป็นข้อคำถามแบบให้เลือกตอบ 2 คำตอบ ตอบตามพฤติกรรมของผู้นำชุมชนเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มี 2 คำตอบ คือ “ปฏิบัติ” และ “ไม่ปฏิบัติ”

ตอนที่ 6 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จะทำการวิเคราะห์

เนื้อหา (Content Analysis) โดยทำการหาค่าความถี่ (Frequency) เรียงลำดับผู้ตอบแบบสอบถามจากน้อยไปหามาก

4. วิธีการสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ดังนี้

1. สร้างแบบสอบถามโดยอาศัยความรู้จากเอกสาร งานวิจัยต่าง ๆ ที่ได้ศึกษาค้นคว้าสร้างเป็นแบบสอบถาม และแบบสอบถามปลายเปิดในตอนท้ายของแบบสอบถาม
2. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป
3. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มกรรมการชุมชนในพื้นที่ใกล้เคียงจำนวน 30 คน แล้วนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ใช้สูตรของครอนบัก (Cronbach. 1970 : 161 ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2531 : 170-171) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งหมด เท่ากับ 0.76

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งทำการวิจัยเชิงสำรวจโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากร คือ ผู้นำชุมชนในพื้นที่เทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 442 คน จากชุมชนทั้งสิ้น 34 ชุมชน และสุ่มตัวอย่างได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 204 คน เพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการใช้เครื่องมือแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัย เป็นผู้ลงพื้นที่ชุมชนเพื่อเก็บข้อมูลด้วยตนเองและใช้อาสาสมัครซึ่งเป็นคนในพื้นที่ร่วมเก็บข้อมูลได้ประสานความร่วมมือโดยตรงกับผู้นำชุมชนในพื้นที่เมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เพื่อขอรายละเอียดการประสานนัดหมายเวลาและจัดทำแผนลงพื้นที่พบกรรมการชุมชนเพื่อเก็บข้อมูลและได้รับข้อมูลที่สมบูรณ์กลับคืนมาใช้ในการวิเคราะห์รวมทั้งสิ้น จำนวน 197 ฉบับ

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และใช้สถิติวิเคราะห์ เพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

1. สถิติสำหรับการตรวจสอบเครื่องมือ การหาค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบัก (Cronbach. 1970 : 161 ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 170 – 171)

2. สถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency การคำนวณค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 54) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง และวิเคราะห์ ทักษะคติ ความรู้ ความเข้าใจ และพฤติกรรมการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้นำชุมชนในชุมชนพื้นที่เมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

3. วิเคราะห์ข้อมูลในด้านข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้ทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยทำการหาค่าความถี่ (Frequency) เรียงลำดับผู้ตอบแบบสอบถามจากน้อยไปหามาก



บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “ทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์” คณะผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างจากผู้นำเทศบาลเมืองหัวหิน จำนวน 2 ตำบล คือ ตำบลหัวหิน มีผู้นำชุมชน จำนวน 28 ชุมชน และตำบลหนองแก มีผู้นำชุมชน จำนวน 6 ชุมชน รวมเป็น 34 ชุมชน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กำหนดการเสนอผลการศึกษาคือ 6 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน โดยนำข้อมูลไปหาค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย
- ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
- ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์ทัศนคติในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
- ตอนที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
- ตอนที่ 5 เสนอผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
- ตอนที่ 6 เสนอข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน โดยนำข้อมูลไปหาค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปจากแบบสอบถามที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 204 คน ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	10	50.50
หญิง	101	49.50
รวม	204	100.0

สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ		
20 – 35 ปี	38	18.63
36 – 45 ปี	91	44.60
46 – 60 ปี	46	22.55

60 ปีขึ้นไป	29	14.22
รวม	204	100.0
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	24	11.76
มัธยมศึกษา	38	18.63
ปวช.	36	17.65
ปวส.	56	27.45
ปริญญาตรี	45	22.06
สูงกว่าปริญญาตรี	5	2.45
รวม	204	100.0
อาชีพ		
รับราชการ	36	17.65
รัฐวิสาหกิจ	23	11.27
เกษตรกรรม	11	5.39
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	21	10.29
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	46	22.55
รับจ้าง	53	25.98
อื่น ๆ	14	6.87
รวม	204	100.0
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	62	30.39
5,001 - 10,000 บาท	81	39.71
10,001 - 15,000 บาท	43	21.08
สูงกว่า 15,000 บาท	18	8.82
รวม	204	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 50.50 เป็นเพศหญิง จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 49.50 ส่วนใหญ่มีอายุ 36 - 45 ปี จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 44.60 ปี รองลงมาคือ 46 - 60 จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 22.55 มีระดับการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 27.45 รองลงมาคือ ระดับปริญญาตรี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 22.06 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 25.98 รองลงมาคืออาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 22.55 โดยกลุ่มตัวอย่างมีรายได้ต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 39.71 รองลงมาคือมีรายได้ต่อเดือน 10,001 - 15,000 บาท จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 21.08 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ผลการวิเคราะห์เพื่อเป็นแนวทางในการสนับสนุนในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยภาพรวม มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โทรทัศน์	180	88.23
วิทยุ	190	93.13
หนังสือพิมพ์	160	78.43
วารสารต่าง ๆ	60	29.41
หน่วยงานของรัฐ	87	42.64
อื่น ๆ	45	22.05

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างติดตามข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทางโทรทัศน์มากที่สุด จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 88.23 รองลงมาติดตามข่าวสารทางวิทยุ จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 93.13 และหนังสือพิมพ์ จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 78.43 หน่วยงานของรัฐ วารสารต่าง ๆ และอื่น ๆ ร้อยละ 42.64, 29.41 และ 22.05 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ผลการวิเคราะห์เพื่อเป็นแนวทางในการสนับสนุนในการวัดทัศนคติในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยภาพรวม มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 5 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(N=204)

ข้อความ	ทัศนคติ			
	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ประชาชนควรเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ไม่ซื้อเสียง	198	97.05	6	2.94
2. การได้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เป็นคนดีจะทำให้ประเทศชาติเจริญก้าวหน้า	188	92.16	16	7.84

3. การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นหน้าที่ของประชาชนทุกคน	200	98.04	4	1.96
4. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรควรเป็นผู้มีฐานะร่ำรวยเพื่อจะได้ไม่เข้ามายุ่งการแสวงหาผลประโยชน์	100	49.02	104	50.98
5. การเลือกตั้ง สส. แบบบัญชีรายชื่อจะทำให้ประชาชนมองเห็นภาพของคณะรัฐมนตรีในอนาคตได้	168	82.35	36	17.65
6. การนับคะแนนที่นำมารวมกัน ณ แห่งเดียวกันทั้งหมดเลือกตั้งจะลดปัญหาการซื้อสิทธิขายเสียง	120	58.82	84	41.67
7. การเลือกตั้งแบบเขตเดียวเบอร์เดียวสามารถแก้ปัญหาการซื้อสิทธิขายเสียง	134	65.69	70	34.31
8. สส. ควรมีวุฒิการศึกษาขั้นต่ำระดับปริญญาตรี	190	93.14	14	6.86
9. คณะกรรมการเลือกตั้งจะดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยุติธรรมกว่า ข้าราชการกระทรวงมหาดไทย	112	54.90	92	45.09
10. ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรควรไปฟังการปราศรัยของพรรคการเมือง	135	66.18	69	33.82
เฉลี่ย	155	75.74	50	24.26

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในภาพรวม ส่วนใหญ่ เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 75.74 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าร้อยละสูงสุด คือ ข้อ 1 ประชาชนควรเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ไม่ซื้อเสียง คิดเป็นร้อยละ 97.05 และรองลงมาได้แก่ ข้อ 3 การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นหน้าที่ของประชาชนทุกคน คิดเป็นร้อยละ 98.04 ข้อ 8 ส.ส. ควรมีวุฒิการศึกษาขั้นต่ำระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 93.14 ข้อ 2 การได้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เป็นคนดีจะทำให้ประเทศชาติเจริญก้าวหน้า คิดเป็นร้อยละ 92.16 ข้อ 5 การเลือกตั้ง สส. แบบบัญชีรายชื่อจะทำให้ประชาชนมองเห็นภาพของคณะรัฐมนตรีในอนาคตได้ คิดเป็นร้อยละ 82.35 ข้อ 10 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรควรไปฟังการปราศรัยของพรรคการเมือง คิดเป็นร้อยละ 66.18 ข้อ 7 การเลือกตั้งแบบเขตเดียวเบอร์เดียวสามารถแก้ปัญหาการซื้อสิทธิขายเสียง คิดเป็นร้อยละ 65.69 ข้อ 6 การนับคะแนนที่นำมารวมกัน ณ แห่งเดียวกันทั้งหมดเลือกตั้งจะลดปัญหาการซื้อสิทธิขายเสียง คิดเป็นร้อยละ 58.82 ข้อ 9. คณะกรรมการเลือกตั้งจะดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยุติธรรมกว่าข้าราชการกระทรวงมหาดไทย คิดเป็นร้อยละ 54.90 ตามลำดับ

ส่วนข้อที่มีค่าร้อยละต่ำสุด คือ ข้อ 4 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรควรเป็นผู้มีฐานะร่ำรวย เพื่อจะได้ไม่เข้ามายุ่งการแสวงหาผลประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ 49.02

ตอนที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ผลการวิเคราะห์เพื่อเป็นแนวทางในการสนับสนุนในการวัดความรู้ความเข้าใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยภาพรวม มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของความรู้ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(N=204)

รายการ	ความรู้				ระดับความรู้ความเข้าใจ
	ข้อที่ตอบถูก		ข้อที่ตอบผิด		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
1. ผู้ที่ลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีอายุไม่ต่ำกว่า 25 ปีบริบูรณ์ ในวันเลือกตั้ง	183	89.71	21	10.29	มาก
2. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี	177	86.76	27	13.24	มาก
3. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะดำรงตำแหน่งติดต่อกัน เกินสองวาระไม่ได้	71	34.80	133	65.20	น้อย
รายการ	ความรู้				ระดับความรู้และความเข้าใจ
	ข้อที่ตอบถูก		ข้อที่ตอบผิด		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
4. ห้ามมิให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง จัดพาหะนำผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ไปยังที่เลือกตั้ง เพื่อใช้สิทธิเลือกตั้งและนำกลับจากที่เลือกตั้ง	191	93.63	13	6.37	มาก
5. ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี บริบูรณ์	195	95.59	9	4.41	มาก
7. ภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวช เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้ง	177	86.76	27	13.24	มาก
8. ผู้ใดไม่ไปเลือกตั้งตามหน้าที่และไม่แจ้งสาเหตุที่ไม่ไปเลือกตั้งจะเสียสิทธิเสียสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง	165	80.88	39	19.12	มาก
9. บุตรประชาชนที่หมดอายุแล้ว สามารถใช้ในการแสดงตนเพื่อลงคะแนนเลือกตั้งได้	178	87.25	26	12.75	มาก
10. สส. มีหน้าที่ดูแลทุกข์สุข ปัญหา ความต้องการของประชาชนในเขตเลือกตั้งของตนแล้วนำเสนอรัฐบาลแก้ไข หรือเสนอออกกฎหมายที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน	186	91.18	18	8.82	มาก
ค่าเฉลี่ย	165	80.88	39	19.12	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 80.88 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ในระดับมาก จำนวน 8 ข้อ ได้แก่ ข้อ 5 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี บริบูรณ์ คิดเป็นร้อยละ 95.59 ข้อ 4 ห้ามมิให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง จัดพาหนะนำผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ไปยังที่เลือกตั้ง เพื่อใช้สิทธิเลือกตั้งและนำกลับจากที่เลือกตั้ง คิดเป็นร้อยละ 93.63 ข้อ 10 สส.มีหน้าที่ดูแลทุกข์สุข ปัญหา ความต้องการของประชาชนในเขตเลือกตั้งของตนแล้วนำเสนอรัฐบาลแก้ไข หรือเสนอออกกฎหมายที่เป็น คิดเป็นร้อยละ 91.18 ข้อ 1 ผู้ที่ลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีอายุไม่ต่ำกว่า 25 ปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง คิดเป็นร้อยละ 89.71 ข้อ 9 บัตรประชาชนที่หมดอายุแล้ว สามารถใช้ในการแสดงตนเพื่อลงคะแนนเลือกตั้งได้ คิดเป็นร้อยละ 87.25 ข้อ 7 ภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวชเป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้ง คิดเป็นร้อยละ 86.76 และข้อ 2 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี คิดเป็นร้อยละ 86.76 ข้อ 8 ผู้ใดไม่ไปเลือกตั้งตามหน้าที่และไม่แจ้งสาเหตุที่ไม่ไปเลือกตั้ง จะเสียสิทธิสมัครเลือกตั้ง ส.ส. ส.ว. สมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 80.88 และในระดับปานกลาง มี 1 ข้อ คือ ข้อ 6 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งต้องมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตเลือกตั้งมาแล้วเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่า 1 ปีนับถึงวันเลือกตั้ง คิดเป็นร้อยละ 61.76

ส่วนข้อที่กลุ่มตัวอย่างมีความรู้น้อย มี 1 ข้อ ได้แก่ ข้อ 3 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 34.80

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ผลการวิเคราะห์เพื่อเป็นแนวทางในการสนับสนุนในการวัดพฤติกรรมในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยภาพรวม มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 7 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(N=204)

ข้อความ	พฤติกรรม			
	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ท่านไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกครั้ง	188	92.16	16	7.84
2. ท่านได้เลือกผู้สมัคร สส.โดยคำนึงถึงนโยบายพรรคมากกว่าตัวบุคคล	171	83.82	33	16.18
3. ท่านชักชวนผู้อื่นไปใช้สิทธิสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	166	81.37	38	18.63
4. ท่านเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยความคิดของท่านเอง	194	95.10	10	4.9
5. ท่านเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ไม่ชื่อเสียง	167	81.86	37	18.14
6. ท่านเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ท่านยอมรับในผลงาน	199	97.55	5	2.45

7. ท่านมีส่วนช่วยดูแลการเลือกตั้งให้บริสุทธิ์ยุติธรรม	189	92.65	15	7.35
8. ท่านช่วยเหลือผู้สมัครบางคนหาเสียง	124	60.78	80	39.22
9. ท่านแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเมื่อพบเห็นการทุจริตการเลือกตั้ง	131	64.22	73	35.78
10. ท่านช่วยประชาสัมพันธ์ให้คนในชุมชนไปเลือกตั้งทุกครั้ง	201	98.53	3	1.47
เฉลี่ย	173	84.80	31	15.20

จากตารางที่ 7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในภาพรวมส่วนใหญ่ที่ได้ปฏิบัติเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 84.80 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติสูงสุด คือข้อ 10 ท่านช่วยประชาสัมพันธ์ให้คนในชุมชนไปเลือกตั้งทุกครั้ง คิดเป็นร้อยละ 98.53 ข้อ 6 ท่านเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ท่านยอมรับในผลงาน คิดเป็นร้อยละ 97.55 ข้อ 4 ท่านเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยความคิดของท่านเอง คิดเป็นร้อยละ 95.19 ข้อ 7 ท่านมีส่วนช่วยดูแลการเลือกตั้งให้บริสุทธิ์ยุติธรรม คิดเป็นร้อยละ 92.65 ข้อ 1 ท่านไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกครั้ง คิดเป็นร้อยละ 92.16 ข้อ 2 ท่านได้เลือกผู้สมัคร สส. โดยคำนึงถึงนโยบายพรรคมากกว่าตัวบุคคล คิดเป็นร้อยละ 83.82 ข้อ 5 ท่านเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ไม่ชื่อเสียง คิดเป็นร้อยละ 81.86 ข้อ 3 ท่านชักชวนผู้อื่นไปใช้สิทธิสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คิดเป็นร้อยละ 81.37 และข้อ 9 ท่านแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเมื่อพบเห็นการทุจริตการเลือกตั้ง คิดเป็นร้อยละ 64.22 ตามลำดับ

ส่วนข้อที่มีค่าร้อยละของพฤติกรรมในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต่ำสุด คือข้อ 8 ท่านช่วยเหลือผู้สมัครบางคนหาเสียง คิดเป็นร้อยละ 60.78



บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ทศนคติและพฤติกรรมการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สิทธิเลือกตั้ง แนวทางและวิธีการคิดในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน โดยกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้นำชุมชนในตำบลหัวหิน และผู้นำชุมชนในตำบลหนองแก จำนวนประชากรที่ศึกษาทั้งหมด 2 พื้นที่ ทั้งหมด 442 คน ซึ่งสุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำนวน 204 คน โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปที่มีต่อทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุอยู่ในช่วง 36-45 ปี ระดับการศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประกอบอาชีพรับจ้างเป็นส่วนใหญ่ และมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 5,001-10,000 บาท

1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากการศึกษาพบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารโดยภาพรวมผู้นำชุมชนติดตามข่าวสารทางโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาคือ วิทยุ หนังสือพิมพ์ หน่วยงานของรัฐ วารสารต่าง ๆ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทางระบบเครือข่าย เช่น อินเทอร์เน็ต เพื่อนบ้าน เสียงตามสายในชุมชน แผ่นพับ เอกสารข่าวแจกของทางราชการ

1.3 ผลการศึกษาทัศนคติในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในภาพรวมส่วนใหญ่ เห็นด้วย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีคะแนนสูงสุด คือ ประชาชนควรเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ไม่ซื้อเสียง รองลงมา คือ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นหน้าที่ของประชาชนทุกคน ส่วนข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด คือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรควรเป็นผู้มีฐานะร่ำรวยเพื่อจะได้ ไม่เข้ามาแสวงหาผลประโยชน์

1.4 ผลการศึกษาคำแนะนำ ความเข้าใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากการศึกษาพบว่า ในภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจใน ระดับมาก คือ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ รองลงมา คือ ห้ามมิให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง จัดพาหนะนำผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปยังที่

เลือกตั้งเพื่อให้สิทธิเลือกตั้งและนำกลับมาที่เลือกตั้ง ส่วนข้อที่มีกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ ความเข้าใจ น้อยที่สุด คือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะดำรงตำแหน่งติดต่อกัน เกินสองวาระไม่ได้

1.5 ผลการศึกษาวัดพฤติกรรมในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นำชุมชนเทศบาล เมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากการศึกษาพบว่า กลุ่มประชากรที่มีพฤติกรรมในการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมส่วนใหญ่ที่ ได้ปฏิบัติสูงสุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ท่านช่วยประชาสัมพันธ์ให้คนในชุมชนไปเลือกตั้งทุก ครั้ง รองลงมา ท่านเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ท่านยอมรับในผลงาน ส่วนข้อที่มีคะแนน น้อยที่สุด คือ ท่านช่วยเหลือผู้สมัครบางคนหาเสียง

2. อภิปรายผล

ในการวิจัยเรื่อง ทักษะคิดและพฤติกรรมการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นำ ชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีประเด็นที่คณะผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผล ดังนี้

2.1 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นำชุมชนเทศบาลเมือง หัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างติดตามข่าวสารเกี่ยวกับการ เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทางโทรทัศน์มากที่สุด วิทยุ หนังสือพิมพ์ วารสารต่าง ๆ หน่วยงานของ รัฐ และน้อยที่สุดคือ อื่น ๆ ได้แก่ จากผู้นำชุมชน ทางอินเทอร์เน็ต จากเพื่อนบ้าน และจากเสียงตาม สายในชุมชน จากผลการวิจัยพบว่า ผู้นำชุมชนรับทราบข้อมูลข่าวสารการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎร จากสื่อต่าง ๆ ในหลากหลายรูปแบบ ซึ่งเป็นผลให้ผู้นำชุมชนได้รับความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง หลาย ๆ ด้าน มีความเข้าใจที่ถูกต้อง ก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีและมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ดังกล่าว ผลการวิจัยนี้จึงสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมบัติ อารังธัญวงศ์ (2538) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง ทักษะคิดทางการเมืองของเยาวชนในเขต กทม. พบว่า ปัจจัยที่สามารถอธิบายระดับทัศนคติทางการเมือง แบบประชาธิปไตยของเยาวชน ได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับการติดตามข่าวสารทางการเมือง และ พรศรี ใจชื่อ (2533) ได้ทำการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัด ลำปาง พบว่า การได้รับข้อมูลข่าวสารการเลือกตั้งจากสื่อมวลชน เพื่อบ้าน ญาติ และผู้สมัครเข้ารับการ เลือกตั้ง มีความสัมพันธ์กับการไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง และบรรยงค์ กุคำใส (2544) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ความรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรมการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา : ศึกษาเฉพาะกรณีประชาชนใน อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ ประชาชนมีการรับรู้ข่าวสารจากหลากหลายประเภท จะมีความรู้ ทักษะคิดและพฤติกรรมการใช้สิทธิเลือกตั้ง สมาชิกวุฒิสภาในทางที่พึงประสงค์มากกว่า กกด. จึงควร เพิ่มบทบาทในการเผยแพร่ข่าวสารการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น โดยเฉพาะทางโทรทัศน์ วิทยุ และ หนังสือพิมพ์ เป็นต้น

2.2 ทักษะคิดในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใน ภาพรวม ส่วนใหญ่ เห็นด้วย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าสูงสุด คือ ประชาชนควรเลือก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ไม่ซื้อเสียง ส่วนข้อที่มีค่าน้อยที่สุด คือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรควรเป็น ผู้มีฐานะร่ำรวย เพื่อจะได้ ไม่เข้ามาการแสวงหาผลประโยชน์ จากผลการวิจัยข้างต้นบ่งชี้ว่า ผู้นำชุมชน เริ่มเข้าใจผลเสียที่เกิดกับประเทศชาติโดยส่วนรวมและผลกระทบจากการทุจริตการเลือกตั้ง (ซื้อสิทธิ ขายเสียง) และไม่เชื่อว่าการที่เลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรควรเป็นผู้มีฐานะร่ำรวย เพื่อจะได้ ไม่เข้ามา

การแสวงหาผลประโยชน์ เนื่องจากผู้นำชุมชนได้ติดตามข่าวสารข้อมูล จากบทเรียนของสังคมที่เป็นอยู่ในปัจจุบันซึ่งระดับผู้นำประเทศหลายท่านที่กำลังถูกตรวจสอบคดีทุจริต ซึ่งใกล้เคียงกับผลการวิจัยของ นภาพร ไกรกังวาร (2546) เรื่อง ความรู้และทัศนคติของผู้นำชุมชนที่มีต่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลและนายกเทศมนตรีตาม พรบ. เทศบาล ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ทัศนคติของผู้นำชุมชนที่มีต่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลและนายกเทศมนตรีตาม พรบ. เทศบาล อยู่ในระดับ ร้อยละ 64.9 และสอดคล้องกับงานวิจัยของอรศรี กิจจาพิพัฒน์ (2545 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของผู้มีสิทธิเลือกตั้งต่อการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลตำบลลำไทร อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีเหตุผลด้านหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย มากกว่าเหตุผลด้านการบริหารงานของนายกเทศมนตรี และสุริยา ถิตย์ฉาย (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ทัศนคติ ของปลัด อบต. ต่อการบริหารงานเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จัดอยู่ในระดับปานกลาง

2.3 ความรู้ ความเข้าใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ ความเข้าใจในระดับมาก คือ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ รongลงมา ห้ามมิให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งจัดพาหนะนำผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปยังที่เลือกตั้งเพื่อให้สิทธิเลือกตั้งและนำกลับจากที่เลือกตั้ง ส่วนข้อที่กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ ความเข้าใจน้อยที่สุด คือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะดำรงตำแหน่งติดต่อกัน เกินสองวาระไม่ได้ จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการเตรียมพร้อมด้านความรู้ ความเข้าใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้นำชุมชนพอสมควร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้นำชุมชนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จึงมีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก อาจเนื่องมาจากการเอาใจใส่ในบทบาทหน้าที่และมีภาวะผู้นำและได้รับการกระตุ้นจากส่วนต่างๆ มาอย่างต่อเนื่องในการเลือกตั้งทุกครั้ง จึงมีมุ่งหวังที่จะนำความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถที่มีมาชักจูงให้คนในชุมชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งและจากการทราบข้อมูลจากสื่อต่าง ๆ ซึ่งหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องควรมาช่วยในการเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้มากขึ้นและมีความเข้าใจละเอียดขึ้นตอนอย่างชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อจะได้เป็นคนกลางในการประชาสัมพันธ์แก่ประชาชนในชุมชนต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย ของนภาพร ไกรกังวาร (2546) เรื่อง ความรู้และทัศนคติของผู้นำชุมชนที่มีต่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลและนายกเทศมนตรีตาม พรบ. เทศบาล ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ตัวแปรความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติของผู้นำชุมชนที่มีต่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลและนายกเทศมนตรีตาม พรบ. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลการศึกษา คือ ผู้นำชุมชนที่มีความรู้ความเข้าใจน้อยจะมีทัศนคติต่อการเลือกตั้งมากกว่าผู้นำชุมชนที่ความรู้ความเข้าใจมาก และอดิศักดิ์ ชื่นชู (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อ : ศึกษากรณีประชาชนในเขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อ อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ความรู้เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญปี 2540 และ ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งแบบ บัญชีรายชื่อ

2.4 พฤติกรรมในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมส่วนใหญ่ที่ได้คะแนนปฏิบัติสูงสุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ท่านช่วยประชาสัมพันธ์ให้คนในชุมชนไปเลือกตั้งทุกครั้ง อาจเนื่องมาจากเหตุผลที่ผู้นำชุมชนได้ตระหนักและเห็นความสำคัญว่า การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีประโยชน์ต่อประเทศชาติ จึงเป็นหน้าที่ของประชาชนทุกคนและความรับผิดชอบในฐานะการเป็นผู้นำซึ่งตัวแทนและเป็นแบบอย่างของประชาชนในชุมชนประกอบกับได้รับภาระหน้าที่จากส่วนราชการในการและส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย ตามระเบียบกรุงเทพมหานคร ว่า ด้วยกรรมการชุมชน พ.ศ. 2534 หมวดที่ 4 การดำเนินงานของกรรมการชุมชน ข้อ 25 คณะกรรมการชุมชนมีอำนาจหน้าที่ (1) ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และผู้นำชุมชนได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องในการส่งเสริมช่วยประชาสัมพันธ์สนับสนุน ชักชวนให้คนในชุมชนไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จึงทำให้ผู้นำชุมชนได้ไปใช้สิทธิในระดับที่สูงมาก ร้อยละ 96.4 ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุทัยวรรณ แก้วสะอาด (อังกใน เกษม คำทวี, 2536 : 42) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง พฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ของตำรวจนครบาล พบว่า ข้าราชการตำรวจนครบาลไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเพราะถือว่าเป็นหน้าที่

3. ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่อง ทศนคติและพฤติกรรมการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้นำชุมชนเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ คณะผู้วิจัยได้มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. หน่วยงานสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเน้นการประชาสัมพันธ์การเลือกตั้ง ทางสื่อโทรทัศน์ เพื่อให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารทางการเมือง และส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ด้วยวิธีการสื่อสารจากผู้นำในชุมชนด้วยตนเอง และใช้ระบบการกระจายเสียงในชุมชนมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจการปกครองในระบอบประชาธิปไตยและเชิญชวนให้คนออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งให้มากที่สุด
2. ควรส่งเสริมให้ผู้นำชุมชนมีความรู้ในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมากยิ่งขึ้น เนื่องจากผู้นำชุมชนมีบทบาทสำคัญและใกล้ชิดคนในชุมชนมากที่สุด
3. ควรเปลี่ยนทัศนคติในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้นำชุมชนให้มีทัศนคติที่พึงประสงค์มากขึ้น เนื่องจากผู้นำควรเป็นต้นแบบที่ดีแก่คนในชุมชนต่อไป
4. ควรมีการเปลี่ยนพฤติกรรมในการเลือกตั้งฯ ของกรรมการชุมชนให้เป็นไปในแนวทางที่ถูกต้องมากยิ่งขึ้น เช่น กรณีที่ผู้นำยังคงมีพฤติกรรมในการช่วยเหลือผู้สมัครในการเลือกตั้งซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเนื่องจากไม่มีความเป็นกลางทางการเมือง
5. คนในสังคมทุกภาคส่วนควรออกมาช่วยรณรงค์ต่อต้านการซื้อสิทธิขายเสียง การทุจริต และร่วมให้ข้อมูลแก่ทางราชการ

3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในพื้นที่ ๑ มีความแตกต่างกัน
2. ควรศึกษาวิจัยเชิงเปรียบเทียบเกี่ยวกับทัศนคติทางการเมืองระหว่างประชาชนในกรุงเทพมหานครกับประชาชนต่างจังหวัด
3. ผู้วิจัยควรทำการเก็บข้อมูลโดยใช้เครื่องมือหลายรูปแบบ เพื่อจะได้ทราบข้อเท็จจริงของสภาพปัญหาหลากหลายรูปแบบมากขึ้น



บรรณานุกรม

- กวี วงศ์พุด. (2550). ภาวะผู้นำ. พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาวิสัยทัศน์นักบริหาร.
- กิติ ดิยัคคานนท์. (2543). เทคนิคการสร้างภาวะผู้นำ. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : เพลวอักษร,
- เกษม คำทวี. (2536). ทักษะคติของเยาวชนต่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร : ศึกษาเฉพาะ
กรณีอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- จรรยา สุภาพ. (2527). สารานุกรมรัฐศาสตร์. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- จิระวัฒน์ วงสวัสดิวัฒน์. (2529). การยอมรับวิทยาการเกษตรแผนใหม่ของเกษตรกรชาวนาเมือง.
กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- จิรายุ ทรัพย์สิน. (2540). ปัจจัยความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเลือกตั้งผู้ว่าราชการ.
กรุงเทพมหานคร : คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. (2550). จิตวิทยาศัพท. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2534). การวัดทัศนคติ. กรุงเทพฯ : มิตรภาพการพิมพ์และสตูดิโอ.
- ทิตยา สุวรรณชฎ. (2527). ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับพฤติกรรม. พัฒนบริหารศาสตร์, 17(4) :
159-611.
- ธานินทร์ กรัยวิเชียร. (2520). ระบอบประชาธิปไตย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว.
- ธีระ รามสูตร. (2535). หลักการวิจัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์นิเวศธรรมดาการพิมพ์.
- นภาพร ไกรกัจฉาร. (2546). ความรู้และทัศนคติของผู้นำชุมชนที่มีต่อการเลือกตั้งสมาชิกสภา
เทศบาลและนายกเทศมนตรีตามพ.ร.บ. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- บรรยงค์ กุคำใส. (2544). ความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา :
ศึกษาเฉพาะกรณีประชาชนในอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ. กรุงเทพฯ : สถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- บุญทัน ดอกโรสง.(2537). การจัดการองค์การ. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- บุษบา ดำพรหม. (2539). ทัศนคติของชาวเทศบาลเมืองอุบลราชธานีต่อการเลือกตั้งสมาชิกสภา
เทศบาลเขต พ.ศ.2538 ศึกษาเฉพาะกรณีเขตเลือกตั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ปฎิมา ชพานนท์. (2544). ทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)
ในสังกัดสำนักงานเขตส่วนภูมิภาค เขต 22. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา..
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). การวิจัย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- พจน์ เพชรบุรณิน. (2530). ภาวะผู้นำและมนุษยสัมพันธ์. การทำเรือ 34, 351 (เม.ย.30) 29-38.

- พรวิไล เจริญลักษณ์. (2542). **วิสัยทัศน์ทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร.**
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกริก.
- พรศรี ใจซื่อ. (2533). **พฤติกรรมการออกเสียงเลือกตั้ง.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- พัชนี วรกวิน. (2526). **จิตวิทยาสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 3.** กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูจันทระเกษม.
- พิเชษฐ วังค์เกียรติขจร. (2553). **ผู้นำการบริหารยุคใหม่.** กรุงเทพฯ : ปัญญาชน.
- รณรงค์ นครจินดา. (2544). **ทัศนคติของนักปกครองท้องถิ่นที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม :
ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอทรายทองวัฒนา จังหวัดกำแพงเพชร.** กรุงเทพฯ : สถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- รังสรรค์ ประเสริฐศรี. (2551). **ภาวะผู้นำ. พิมพ์ครั้งที่ 2.** กรุงเทพฯ : เพชรจรัสแสงแห่งโลกธุรกิจ.
- ราชบัณฑิตสถาน. (2554). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554.** กรุงเทพฯ :
อักษรเจริญทัศน์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). **หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4.** กรุงเทพฯ :
สุวีริยาสาส์น.
- วิเชียร วิหยอุดม. (2550). **การบริหารทรัพยากรมนุษย์. พิมพ์ครั้งที่ 2.** กรุงเทพฯ : ธนัชการพิมพ์.
- วิภาดา คุปตานนท์. (2544). **การจัดการและพฤติกรรมองค์การ.** กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัย
รังสิต
- วิไลเดือน พรอนันต์. (2535). **ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติตนของผู้ประกันตนต่อการได้รับความ
คุ้มครอง กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533
ในจังหวัดสมุทรสาคร.** กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สมบัติ อ่างธัญวงศ์. (2553). **แนวความคิดและการพัฒนา.** กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์.
- สมประสงค์ เพชรสุวรรณ. (2542). **ทัศนคติทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดสตูลต่อการก้าวเข้าสู่
สู่ภาพลักษณ์รัฐบาลธรรมรัฐในด้านความมีประสิทธิภาพในการบริหารงานของรัฐบาล.**
กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุนันท์ ศัลโกสม. (2524). **การวัดผลภาคปฏิบัติ.** กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุริยา ถิตย์ฉาย. (2544). **การวัดผล.** กรุงเทพฯ : ดอกหญ้า.
- อรุณ รักรธรรม. (2537). **ทฤษฎีองค์การและพฤติกรรมองค์การ.** กรุงเทพฯ : เอกสารและตำรา
คณะรัฐศาสตราจารย์ สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์
- อดิศักดิ์ ชื่นชู. (2542). **ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อวิธีเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อ : ศึกษากรณี
ประชาชนในเขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร.** กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อดุลย์ นิลเปรม. (2540). **ทัศนคติของผู้มีอายุ 18-20 ปี ต่อการเลือกตั้ง : ศึกษาเฉพาะกรณีเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี**. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

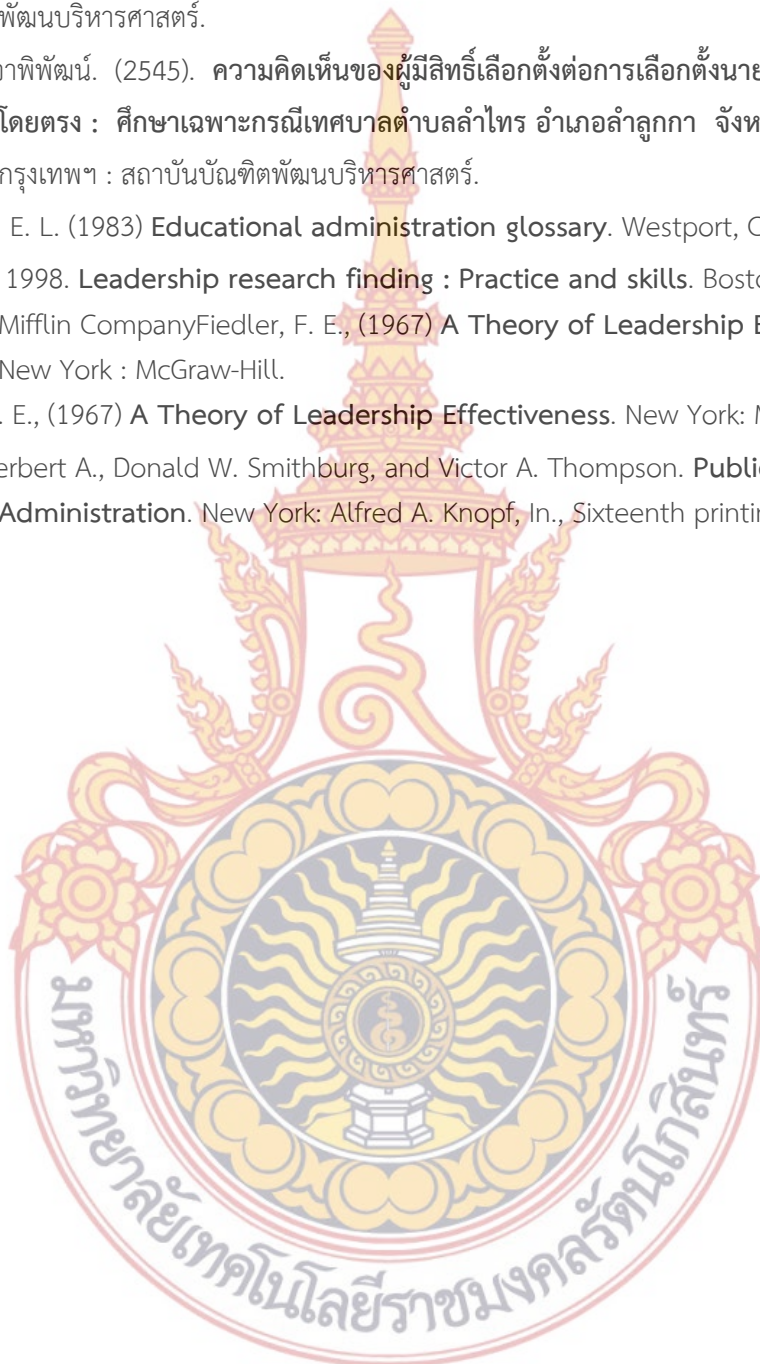
อรศรี กิจจาพิพัฒน์. (2545). **ความคิดเห็นของผู้มีสิทธิเลือกตั้งต่อการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลตำบลลำไทร อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี**. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

Dejnozka, E. L. (1983) *Educational administration glossary*. Westport, CT : Greenwood

Dubrin .J. 1998. *Leadership research finding : Practice and skills*. Boston Houghton : Mifflin Company
Fiedler, F. E., (1967) *A Theory of Leadership Effectiveness*. New York : McGraw-Hill.

Fiedler, F. E., (1967) *A Theory of Leadership Effectiveness*. New York: McGraw-Hill.

Simon, Herbert A., Donald W. Smithburg, and Victor A. Thompson. *Public Administration*. New York: Alfred A. Knopf, In., Sixteenth printing, October, 1974.



ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวกาญจนา พันธุ์เอี่ยม
เกิดวันที่	22 กันยายน 2510
สถานที่เกิด	อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8 คณะบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการอุตสาหกรรม วิทยาเขตวังไกลกังวล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	วิทยาเขตวังไกลกังวล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77110
ประวัติการศึกษา	<p>พ.ศ. 2542 ปริญญาบริหารธุรกิจ (บธ.บ) วิชาเอกการจัดการ-การจัดการทั่วไป วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล</p> <p>พ.ศ. 2546 วิทยาศาสตรบัณฑิต (การโรงแรมและภัตตาคาร) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช</p> <p>พ.ศ. 2546 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม) สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร</p>



ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวทัศนีย์ สิงห์เจริญ
เกิดวันที่	21 สิงหาคม 2504
สถานที่เกิด	อำเภอธนบุรี จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	รองศาสตราจารย์ ระดับ 9 คณะบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการอุตสาหกรรม วิทยาเขตวังไกลกังวล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	วิทยาเขตวังไกลกังวล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77110
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2542	ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ. บ) วิชาเอกการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2546	ปริญญาโทศึกษาศาสตร์บัณฑิต (นศ. บ) วิชาเอกหนังสือพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
พ.ศ. 2546	ปริญญาการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศษ. ม) สาขาวิชาการบริหารเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร



ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางวีรวัลย์ ปิ่นชุมพลแสง
เกิดวันที่	8 ธันวาคม 2515
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	อาจารย์ระดับ 7 คณะบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการอุตสาหกรรม วิทยาเขตวังไกลกังวล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	วิทยาเขตวังไกลกังวล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77110
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2536	ศิลปศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกประวัติศาสตร์เศรษฐกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
พ.ศ. 2542	เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2543	จบการศึกษาเศรษฐศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง



ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางนิตยา มณีนาค
เกิดวันที่	25 เมษายน 2510
สถานที่เกิด	อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	อาจารย์ระดับ 7 คณะบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการอุตสาหกรรม วิทยาเขตวังไกลกังวล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	วิทยาเขตวังไกลกังวล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77110
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2534	ปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) วิชาเอก สาขาวิชา การเงินและการธนาคาร มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2546	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธ.ม.) วิชาเอก การเงินและการธนาคาร มหาวิทยาลัยรามคำแหง

